

Χρεοκοπία και
«κινεζοποίηση»

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

Επίσκεψη Κλίντον
Σφήνα στη
γερμανική
επέλαση

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

Αμερικάνικη χρεοκοπία
Πραγματική
απειλή ή μύθος;

[ΣΕΛΙΔΑ 4](#)

Ο αγώνας ενάντια στο
προσχέδιο της
Διαμαντοπούλου
Αγώνας και για
την υπεράσπιση
του άρθρου 16
του Συντάγματος

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

Κατά 36%
αυξήθηκαν
οι άνεργοι
σ' ένα χρόνο

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Ο ΕΦΕΤ
συνεχίζει να
κάνει πλάτες
στη Lidl

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

(απολύτως)
ελεγχόμενη
χρεοκοπία

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

23/7: Αίγυπτος, Λιβύη, Αιθιοπία, Ομάν: Εθνική γιορτή (1952), Ολλανδία: Ημέρα τουλίπας 23/7/1953: Αρχή δίκης Νίκου Πλουμπίδη 23/7/1967: 43 νεκροί σε ταραχές στο Ντιπρόιτ (ΗΠΑ) 23/7/1978: 13 αλυσιδωτές εκρήξεις βομβών αιφροδεξών σε Αθήνα και Πειραιά 24/7: Εκουαδόρ, Βενεζουέλα: Ημέρα Μπολιβάρ (1783) 24/7/1783: Γέννηση Σιμόν Μπολιβάρ 24/7/1933: Συγκρούσεις καπνεργατών και αστυνομίας (Καβάλα) 24/7/1938: Με απόφαση του Αρείου Πάγου, η απόδοση της ιδιότητας του κομμουνιστή αποτελεί δυσφήμιση 24/7/1944: Φτάνει στο γενικό στρατηγείο του ΕΛΑΣ σοβιετική στρατιωτική αποστολή υπό τον Ποπόφ 24/7/1951: Καλούνται στην Ασφάλεια όσοι δεν γνωρίζουν ότι έχουν φάκελο, για αποχαρακτηρισμό τους 24/7/1974: Μεταπολίτευση, επιστροφή Κωνσταντίνου Καραμανλή 24/7/2002: Σύλληψη Κώστα Τέλλιου 25/7: Ολλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας, Τυνησία: Ημέρα δημοκρατίας (1957) 25/7/1947: Αντάρτες εισβάλλουν στα Γρεβενά, σκληρές μάχες 25/7/1949: 24 έμποροι και βιομήχανοι συλλαμβάνονται ως ενισχυτές του ΚΚΕ 25/7/2000: Νεκρός 22χρονος μετανάστης από πυρά αξιωματικού του στρατού στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα 25/7/2002: Σύλληψη Παύλου Σεριφή 26/7: Λιβερία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1847), Μαλδίβες: Εθνική γιορτή (1965) 26/7/1946: Εκτελεση έξι καταδικασθέντων (Γιαννιτσά), η Ειρήνη Γκίνη γίνεται η πρώτη εκτελεσθείσα από στρατοδικείο 26/7/1953: Θάνατος Νικόλαου Πλαστήρα 26/7/1969: Βόμβα στο Σύνταγμα, τραυματισμός έξι περαστικών 26/7/1979: Βόμβα σε κτίριο υπουργείου Παιδείας (ΕΛΑ) 26/7/1986: Βόμβες στα γραφεία της Πειραιϊκής-Πατραϊκής και του Σκαλιστήρη, τραυματισμός αστυφύλακα από τρίτη βόμβα (ΕΛΑ) 26/7/2002: Σύλληψη Πάτροκλου Τσελέντη 27/7/1794: Καρατάμηση Ροβεστιέρου 27/7/1996: Βομβιστική επίθεση στην Ολυμπιάδα της Ατλάντα (δύο νεκροί) 27/7/2002: Σύλληψη Νίκου Παπαναστασίου 28/7: Ημέρα διαχειριστών συστημάτων, Περού: Ημέρα ανεξαρτησίας (1824) 28/7/1858: Πρώτη χρήση δακτυλικών αποτυπωμάτων για ταυτοποίηση προσώπου 28/7/1904: Σοσιαλιστές επαναστάτες εκτελούν τον ρώσο υπουργό Εσωτερικών - σύμβολο της τσαρικής καταπίσης 28/7/1975: Αρχή δίκης της χούντας 28/7/2005: Ο IRA ανακοινώνει τον τερματισμό του ένοπλου ογκώνα εναντίον της βρετανικής παρουσίας στη Βόρεια Ιρλανδία μετά από 36 χρόνια δράσης 29/7/1925: Γέννηση Μίκη Θεοδωράκη 29/7/1949: Απολύνονται από τη Μακρόνησο εφτακόσιοι κομμουνιστές που υπέγραψαν δηλώση μετανάστιας 29/7/1955: Εποναλειτουργούν οι φυλακές της Γιαύρου 29/7/1979: Τέσσερις νεκροί και 113 τραυματίες από βόμβες Βάσκων σε αεροδρόμια και σιδηροδρομικούς σταθμούς της Ισπανίας 29/7/1980: Λεωφορείο πολυτοποιεί το κεφάλι της φοιτήτριας Σωτηρίας Βασιλικοπούλου που διαδήλωνε και μοίραζε προκρύψεις μπροστά στις εγκαταστάσεις της υφαντουργίας ΕΤΜΑ.

● «Η βία είναι ό,τι πιο αντιδραστικό και σκοτεινό, αφού επιτρέπει σε κάποιους ν' αποφασίζουν για το τι δεν θα επιτρέψουν σε κάποιους άλλους» ●●● Προφανώς, ρε Ρέπη, η κυβερνητική πολιτική έναντι εργαζόμενων, συνταξιούχων, νέων δεν αποτελεί βία ●●● Η ανεργία, η υποαπασχόληση, το άρπαγμα της σύνταξης δεν συνιστούν βία ●●● Ρε, δεν πά' να...

●●● Μας απειλεί ότι θα φύγει η σημερινή κυβέρνηση ο Λοβέρδος ●●● Βρήκε τρόπο να κάνει ντρόπο γύρω από τ' όνομά του πάλι ●●● Εμείς σας το έχουμε πει, δεν αντέχει τη στέρηση ●●● Είναι μίνια τζάνκι ●●● Φουσκώσαμε από εδνική περφάνεια (τόσο που κοντεύουμε να σκάσουμε) ●●● Δεν θα απονεμηθεί το βραβείο «Κουαντρίγια» στον Πούτιν, επειδή υπήρχαν αντιδράσεις ●●● Ενώ πέρσι το πήρε ο Γιωργάκης παμψηφεί ●●● Και μην ακούτε τους κακεντρεχείς που λένε ότι πρόκειται για βραβείο της πλάκας, που το δίνει ένας ιδιωτικός φορέας ●●● Ούτε τους άλλους κακεντρεχείς που λένε ότι μόνο για Γιωργάκηδες είναι αυτό το

βραβείο ●●● «Ένα από τα όνειρά του, μια μεγάλη σύγχρονη κεντροαριστερά», δέλει να δημιουργήσει ο Μαλέλης του Star ●●● Με σήμα τα στήθη και τον πόπο της Πετρούλας ●●● Πολύ ψευτόμαγκας αυτός ο Πασόκος, ο Τσώνης ●●● Ξαναέφαγε γιούχα σε ταβέρνα της Λαμίας, πήγε πάλι να τσαμπουκαλευτεί και στο τέλος όπου φύγει φύγει ●●● Με το E.coli σφίξανε λίγο οι κώλοι, αλλά χοντρήνανε τα δέρματα ●●● Τι χοντροπετσιά είν' αυτή, ρε παιδιά ●●● Φανταστείτε, δηλαδή, να μην έβγαζε το δέμα της Κόντρα» ●●● Γλειψιματική επιστο-

λή Πολυζωγόπουλου προς Παπανδρέου ●●● Του διεμήνυσε ότι η ΟΚΕ είναι έτοιμη να διαδραματίσει ενεργότερο ρόλο για την «επίειξη μιας ευρύτερης κοινωνικής και πολιτικής συνεννόησης» ●●● Αναφέρει ότι «από τον Μάρτιο του 2009 είχαμε προτείνει ένα πλαίσιο μιας Εθνικής Κοινωνικής και Αναπτυξιακής Συμφωνίας», το οποίο «δυστυχώς, αγνοήθηκε από την τότε Κυβέρνηση αλλά στη συνέχεια και από τη σημερινή» ●●● Και υπενθυμίζει με νόημα ότι «αν αυτή η συμφωνία είχε αξιοποιηθεί, αρκετές συνιστώσες της κρίσης θα ήταν διαφορετικά φορτισμένες και το πεδίο της κοινωνικής συνεννόησης

δα ήταν πιο βατό σήμερα» ●●● Ο Χρηστάρας παρακαλεί τον Γιωργάκη να του δώσει ρόλο, μάλλον αναπάντητη, όμως, δα μείνει η παράκληση του ●●● Οι πάντες θεωρούν ότι η ΟΚΕ είναι εντελώς αναξιόπιστη, άρα άχρηστη ●●● Και την καμαριέρα και άλλες δύο γυναίκες είχε «καλέσει» στο δωμάτιο ο Στροφάκαν ●●● Μα τι είναι, sex machine; ●●● Κι αφού η καμαριέρα, όπως λένε τώρα, έκανε «βίζιτες», γιατί δεν το βρήκε από την αρχή η αμερικανική αστυνομία; ●●● Γιατί το «ανακάλυψε» μόνο όταν είχε την παραίτηση του Ντομινίκ στο χέρι; ●●● Σύγκρουση ταξιδήδων - ΜΑΤ στην Πάτρα, στην πόλη των Παπανδρέου ●●● Βρε, πως αλλάζουν οι καιροί ●●● Οι ταρίφες που κυκλοφορούσαν με τις αφίσες του ΠΑΣΟΚ στ' αυτοκίνητα, τώρα φώναζαν τους Πασόκους μου... να και κα... λια ●●● «Δεν έχουμε πόλεμο με τα πολιτικά κόμματα, είμαστε σε πόλεμο με τους κερδοσκόπους» ●●● Συνταχθείτε, ωρέ Ελληνες, πίσω από τον καπετάν Μόσιαλο τον κερδοσκοποφάγο ●

◆ Εμείς, βέβαια, δεν έχουμε την άποψη ότι οι κάθε είδους κινητοποίησεις βλάπτουν τον τουρισμό και γ' αυτό δεν πρέπει να γίνονται, αυτοί όμως που προπαγανδίζουν συνεχώς αυτή τη φασιστική -στην ουσία της- θεωρία, ας μις απαντήσουν σ' ένα απλό ερώτημα: ποιος φταίει για τα πλήγματα στον τουρισμό, οι ταξιτζήδες ή ο Ραγκούσης που πέταξε στα σκουπιδία το ΠΔ Ρέππα, το οποίο είχε παρουσιαστεί στους ταξιτζήδες; Ρέππας και Ραγκούσης είναι υπουργοί της ίδιας κυβέρνησης και γ' αυτό δικαίως εξεγείρονται οι ταξιτζήδες. Ομως, οι γνωστοί τηλεισαγγελίες έβγαλαν και πάλι φλύκταινες κρουαγάζοντας κατά των ταξιτζήδων και όχι κατά του Ραγκούση. ◆ Προ ημερών το είχε κάνει απρόσκλητος, οπότε δεν υπήρχε περίπτωση ν' αφήσει την ευκαιρία να πάει χα-

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <>Κ>**

● Η Κ.Π. 60 ευρώ

μένη. Ο Κ. Παπούλιας υποδέχτηκε τη Χιλαρί Κλίντον και έριξε ένα αικόνη πατούκορφο γλειψίμο στην ίδια και στον Ομπάμα. Διότι -όπως είπεμε τις παρεμβάσεις τους στους ευρωπαίους ηγέτες στηρίζουν την Ελλάδα. Παλιά αυτό το έλεγαν αμερικανοκρατία, τώρα το λένε ρεαλιστική διεθνή πολιτική.

◆ Πονάει. Πονάει πολύ ο Φώτης Κουβέλης για την «απουσία συνολικού ευρωπαϊκού σχεδίου και στρατηγικής για την έξοδο από την κρίση», που «έχει ως αποτέλεσμα να ενισχύονται σενάρια αποσύνθεσης του ευρωπαϊκού οικοδομήματος». Και αισθάνεται δικαιωμένος, βέβαια, γιατί «η Δημοκρατική

αριστερά έγκαιρα είχε υποδείξει ένα διαφορετικό δρόμο, αυτόν της θετικής αναδιάρθρωσης του χρέους, που έχει αρχίσει να συζητείται στους ευρωπαϊκούς κύκλους» (τελικά, θα πλακωθούν με τον Σαμαρά ποιος το είχε πει πρώτος). Και με τον αέρα ενός μεγάλου ηγέτη που έχει προ πολλού ξεφύγει από τη στενή εθνοκεντρική αντιληφτη και απευθύνεται μόνο στα μεγάλα ευρωπαϊκά ακροατήρια αποφάνθηκε: «Αυτό που χρειάζομεστε σήμερα είναι "περισσότερη Ευρώπη", με αλληλεγγύη και κοινωνικό περιεχόμενο και όχι επιστροφή στις εθνικές περιχαρακώσεις. Οι ηγέτες της ευρωζώνης

στην προσεχή Σύνοδο Κορυφής, καλούνται να λάβουν αποφάσεις που θα υπηρετούν την πολιτική Ενότητα της Ευρωπαϊκής Ενωσης». Τ' ακούσι Αγκελά; Τ' ακούσι Νικολά; Τ' ακούσι Σλβίο; Επιτέλους, ακούστε τον Φώτη και υπηρετήστε το ευρωπαϊκό όραμα!

◆ Μετά τον Γιωργάκη Παπανδρέου αποκτήσαμε κι άλλον αντιεξουσιαστή στην εξουσία. Τον Αλέξη Τσίπρα.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ο πόλεμος που δίνουμε επί 20 μήνες, σύντροφοι, θα κριθεί από την έκβαση της μάχης που δίνουμε στο πεδίο της ανάπτυξης.

Μιχάλης Καρχιμάκης

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

■ Κυβέρνηση Παπανδρέου

Προσπαθεί απεγνωσμένα να ρίξει τους τόνους

Τη χριστιανική διδασκαλία που προτρέπει, εάν κάποιος σε ρωτίσει στο μάργούλο, να γυρίσεις για να σε ραπίσει και στο άλλο, ακολουθεί η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Οσο κι αν της επιτίθεται η αντιπολίτευση, η κυβέρνηση δεν απαντά, δεν σηκώνει τους τόνους και... στέλνει φιλάκια. Αυτή τους αγαπά όλους, τους θεωρεί όλους συμμαχητές στην ίδια εθνική υπόθεση και θα αξιοποιήσει κάθε χαραμάδα συναίνεσης στις μεγάλες μάχες που δίνει στο εξωτερικό.

Στην αρχή, φάνηκε ότι αυτή είναι μια προσωπική τακτική του Βενιζέλου. Οταν, όμως, και ο Παπανδρέου έδειξε καθαρά ότι ακολουθεί την ίδια τακτική, κατέστη σαφές ότι αυτή προέρχεται από το Μαξίμου, από τους αμερικανούς συμβούλους «επικοινωνίας» (παλιά το λέγαμε προπαγάνδα), που χρησιμοποιεί ο Παπανδρέου. Απλά, ο Βενιζέλος, λόγω της καλής χρήσης του λόγου, μπορεί και προσωπικούς αυτή την τακτική καλύτερα από τον Παπανδρέου. Το ίδιο και ο Μόσιαλος, που μπορεί μεν να μην έχει πολιτική εμπειρία, έχει όμως και μόρφωση και ευφυΐα, στοιχεία που έλειπαν παντελώς από τον Πεταλωτή, ο οποίος συμπειριφέροταν μ' ένα γελοίο αυτοκρατορικό τρόπο (όπως και ο Ραγκούσης, ο οποίος επίσης υποβαθμίστηκε στον ανα-

σχηματισμό).

Ως παράδειγμα υλοποίησης αυτής της τακτικής παραθέτουμε εκτενές απόσπασμα από τη δήλωση που έκανε ο Μόσιαλος μετά την επίσκεψη της Κλίντον: «Η συγκρότηση και η έκφραση ενός αρραγούς εθνικού μετώπου προς το εξωτερικό είναι αναγκαία, προκειμένου να πετύχουμε το επιθυμητό για τη χώρα αποτελέσμα. Δεν ζητούμε συναίνεση στις επιλογές της κυβέρνησης στο εσωτερικό. Υπάρχουν πολλά ζητήματα στο εσωτερικό στα οποία μπορούμε να αντιπαρατεθούμε, να συμφωνήσουμε ή να διαφωνήσουμε. Ζητούμε εθνική συστράτευση στο εξωτερικό.

Μοναδικός νικητής πρέπει να είναι η χώρα, ο Ελληνικός λαός. Είναι φανερό ότι δεν έχουμε πόλεμο με τα πολιτικά κόμματα της χώρας. Είμαστε σε πόλεμο με τους κερδοσκόπους. Θα μπορούσε ο Πεταλωτής να κάνει τέτοια δήλωση; Και γραπτή να του την έδιναν από το Μαξίμου, θα γελούσε και το παρδαλό κοτσίκι αν την έκανε, γιατί δεν θα «κόλλαφε» με όλο το προγόνυμε... ύφος και ήθος του. Γ' αυτό και για το συγκεκριμένο πόστο επελέγη ο Μόσιαλος, ένα πρόσωπο πολιτικά άγνωστο και γι' αυτό άφθαρτο.

Η κυβέρνηση παρουσιάζει αυτή την τακτική σαν όπλο για το εξωτερικό, αλλά ισχύ-

ει το ακριβώς αντίθετο. Πρώτο, γιατί στο εξωτερικό ουδέποτε ρωτάει τη γνώμη της κυβέρνησης. Παπανδρέου και Βενιζέλος (Παπακωνσταντίνου προηγούμενα) απλά καλούνται και τους ανακοινώνονται οι αποφάσεις των ιμπεριαλιστικών διαβούλων. Δεύτερο, γιατί στα ιμπεριαλιστικά διαβούλια ουδείς πρόκειται να «φαρώσει» αν ο Παπανδρέου ή ο Βενιζέλος πάνε και τους πουν «ξέρετε, έχουμε και τη σύμφωνη γνώμη της αντιπολίτευσης». Ξέρουν πολλά καλά την κατάσταση, έρουν ποιος είναι ο Σαμαράς και η ΝΔ και όλοι οι υπόλοιποι. Δεν έχουν ανάγκη από δημόσιες δηλώσεις συναίνεσης ή μη συναίνεσης.

Εκείνος που έχει ανάγκη από τέτοιες δηλώσεις είναι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η οποία προσπαθεί να τους βάλει όλους στον ίδιο κουβά, μπας και καταφέρει να επιπλέυσει η ίδια. Γ' αυτό και ο Σαμαράς, μετά την τελευταία επίθεση αγάπτης που του έκανε ο Παπανδρέου, φρόντισε να ανακοινώσει ότι η τηλεφωνική τους επικοινωνία κράτησε μόνο τρία λεπτά, στη διάρκεια των οποίων αυτός δεν μίλησε καθόλου, αλλά μόνο άκουγε τον Παπανδρέου. Ετσι, δεν άφησε περιθώρια στην κυβέρνηση να προπαγανδίσει ότι η κυριορύμενη νέα συμφωνία των Βρυξελλών, προήλθε και από κάποιους είδους συναίνεση με

την αντιπολίτευση. Γιατί αυτό έκανε ο Βενιζέλος. Σε διάφορες συνεντεύξεις του, έλεγε και ξανάλεγε πως η επί της διαδικασίας συμφωνία της ΝΔ για την ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου και του εφαρμοστικού νόμου και η συμφωνία ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ για τη σύνθεση του ΔΣ της επαιρίας έσπουλήματος δημιούργησαν ένα πολύ θετικό κλίμα στις Βρυξέλλες και βοήθησαν την κυβέρνηση στο εθνικό της έργο.

Εχει ελπίδες η κυβέρνηση ν' αποκομίσει πολιτικά οφέλη απ' αυτή την τακτική; Οχι. Οχι μόνο γιατί η ΝΔ θα ξαναστηκώσει τους αντιπολιτευτικούς τόνους (δεν πρόκειται ν' αυτοκτονήσει πολιτικά ο Σαμαράς), αλλά και γιατί, ακόμη και αν ο Σαμαράς έκανε το μοιραίο λάθος να συρθεί σε πιο συναινετικές συμπεριφορές (η επί της ουσίας συναίνεση υπάρχει, έτσι κι άλλως), ο ελληνικός λαός δεν θα ξεγελιόταν και η κυβέρνηση δεν θα έπαιρνε συγχωροχάρτη. Απλά, Παπανδρέου και Βενιζέλος δεν έχουν άλλη επιλογή. Η πολιτική που πρέπει ν' ακολουθήσουν είναι δεδομένη, οπότε μπορούν να πάιξουν μόνο στο πεδίο της προπαγάνδας. Με ανύπαρκτα περιθώρια (προπαγάνδα χωρίς ψίχουλα για το λαό δεν πιάνει), αναγκαστικά και η προπαγάνδα τους θα είναι γελοία. Αγαπησάρικη και εθνικοχριστιανική.

Σχεδόν στα μουλωχτά επισκέφτηκε την Αθήνα η αμερικανική ΥΠΕΞ Χίλαρι Κλίντον. Η επίσκεψή της δεν ήταν εθιμοτυπική, αλλά ουσιαστική, γι' αυτό και η αμερικανική πλευρά δεν έδωσε ιδιαίτερο βάρος στις φιέστες. Αντίθετα, φρόντισε να διαρρεύσει το πραγματικό περιεχόμενο της επίσκεψης, που είχε να κάνει με την ανάσχεση της γερμανικής οικονομικής επέλασης στην Ελλάδα. Ας αφήσουμε, λοιπόν, τις παπαριές για τις δύο χώρες που «μοιράζονται ίδιες αξίες και ιδανικά για τη δημοκρατία και την ελευθερία», που λέγονται σ' αυτές τις περιπτώσεις, και οι επικεντρωθείμε στην ουσία.

Οι Αμερικανοί ανησυχούν σφρόδρα από την αναβάθμιση των γερμανο-ελληνικών σχέσεων, που παίρνουν και τη μορφή της διμερούς συνεργασίας, όπως φάνηκε από την πρόσφατη συνάντηση Βενιζέλου-Σόλιμπλε (δεν είναι τυχαίο ότι η Κλίντον συναντήθηκε χωριστά και με τον Βενιζέλο, ο οποίος δεν παρακάθησε στο γεύμα εργασίας στο Μαξίμου, όπου ήταν ο Παπανδρέου και ο Λαμπτρινίδης). Το ενδιαφέρον των Αμερικανών επικεντρώνεται σχεδόν αποκλειστικά στα θέματα της ενέργειας και σ' αυτό το πεδίο διασταυρώνουν τα ξίφη τους με τους Γερμανούς, οι οποίοι συσφίγγουν τους οικονομικούς-ενεργειακούς δεσμούς τους με τους Ρώσους. Είναι γνωστό ότι ο πρώην καγκελάριος Γκέρχαρφ Σρέντερ είναι έμμισθος προπαγανδιστής της πανίσχυρης ρωσικής Gazprom, ενώ δύο μέρες πριν την άφιξη της Κλίντον στην Αθήνα η Gazprom υπέγραψε συμφωνία-μαρούθ με τη γερμανική RWE για την κατασκευή εργοστασίων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που θα λειτουργούν με ρωσικό φυσικό αέριο.

Οι Αμερικανοί δεν έχουν καμιά διάθεση ν' αφήσουν την Ελλάδα να μετατραπεί σε φέουδο των Γερμανών και των συνεργασιών που αυτοί αναπτύσσουν με τους Ρώσους. Είναι γνωστή η αντίθεση τους και στην κατασκευή του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη και στη συμμετοχή της Ελλάδας στο δίκτυο του αγωγού South Stream. Οταν είχε έρθει στην Αθήνα η Κοντολίζα Ράις, το 2006, το είχε καταστήσει σαφές στη Μπακογιάννη. Με την κυβέρνηση Παπανδρέου οι ρωσοελληνικές σχέσεις ψυχράνθηκαν σε βαθμό που οι Ρώσοι να ακυρώσουν, χωρίς διπλωματική αβρότητα, την επίσκεψη Λαμπτρινίδη, ενώ ο Πούτιν έβαλε τον κολλητό του Ιβάν Σαββίδη να ξεμπροστίσει τον ίδιο τον Παπανδρέου, βγάζοντας στη φόρα περιστατικά (άγνωστο αν είναι αληθινά και αν ναι, σε ποιο βαθμό) που αφορούσαν την επίσκεψη Παπανδρέου στη Ρωσία.

Μπορεί οι Αμερικανοί να κατάφεραν να παγώσουν τις ρωσοελληνικές σχέσεις, όμως όταν στο παχινδί παίζουν οι Γερμανοί, τα πράγματα είναι εντελώς διαφορετικά. Οι Γερμανοί κρατούν το κλειδί της «διάσωσης» στα χέρια τους και η ελληνική κυβέρνηση δεν είναι σε θέση να τους αρνηθεί τίποτα. Αν οι Αμερικανοί θέλουν να μπουν «σφρίνα», τότε θα πρέπει να «χτυπήσουν» τη ΔΕΠΑ (Δημόσια Επιχείρηση Αερίου), που βγαίνει στο σφυρί. Ελέγχοντας τη ΔΕΠΑ, ελέγχουν το δίκτυο των αγωγών φυσικού αέριου στο οποίο υπάρχει ελληνική συμμετοχή. Η οικογένεια Παπανδρέου είναι φίλα προσκείμενη στους Αμερικανούς (γι' αυτό και περισσεύουν οι ευχαριστίες προς τον Ομπράμα και την Κλίντον, οι οποίοι δήθεν πέζουν τους Γερμανούς υπέρ των ελληνικών συμφερόντων), όμως εν προκειμένω οι Γερμανοί κρατούν και το πεπόνι και το μοχαΐρ, οπότε η κυβέρνηση Παπανδρέου θα βρεθεί ανάμεσα σε διασταυρούμενα πυρά και θα έχει μεγάλη δυσκολία στην προσπάθειά της να μοιράσει την πίτα των ιδιωτικοποιήσεων. Είναι σήγουρο ότι τους επόμενους μήνες θα υπάρξει ούνυση, εκτός αν Αμερικανοί και Γερμανοί έρθουν σε συμφωνία για το μοίρασμα της Ελλάδας σε οικονομικές ζώνες επιρροής, με τους Αμερικανούς να παίρνουν τη ΔΕΠΑ και τους Γερμανούς να παίρνουν λιγνιτικές μονάδες ΑΠΕ, για τις οποίες έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον.

Κατά τα άλλα, η Κλίντον δεν παρέλειψε να αναφερθεί με θερμά λόγια στη «φιλοξενία» του αμερικανικού δου στόλου στη βάση της Σούδας, στις ελληνικές εξυπηρετήσεις προς τα ΝΑΤΟϊκά στρατεύματα που βομβαρδίζουν τη Λι

Τα παζάρια για την αύξηση του ορίου δανειοδότησης του αμερικανικού κράτους (που το διό όχι έχει θεσπίσει από το 1917 σαν ένα μέτρο για τον έλεγχο του χρέους) καλά κρατούν. Μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ) καμία συμφωνία δεν έχει επιτευχθεί, ενώ ο Ομπάμα έχει θέσει την 22η Ιούλη (δηλαδή τη μέρα που η εφημερίδα μας θα βρίσκεται στο τυπογραφείο) ως τελευταία προθεσμία για να επιτευχθεί συμφωνία στο Κογκρέσο. Ο υπουργός Οικονομικών, Τίμοθι Γκάιτνερ, μιλώντας στο οικονομικό τηλεοπτικό δίκτυο CNBC, εμφανίζεται αισιόδοξος υποστηρίζοντας ότι θα βρεθεί σύγχρονα μία λύση μέχρι τις 2 Αυγούστου, την ημέρα δηλαδή που υποτίθεται ότι το αμερικανικό δημόσιο θα κρύξει στάση πληρωμών αν δεν αυξηθεί το ανώτατο όριο δανειοδότησης, το οποίο έχει ήδη ξεπεραστεί από τον περασμένο Μάη.

Αν πιστέψουμε όσα γράφουν οι «έγκριτες» αστικές φυλλάδες, όπως οι Τάιμς της Νέας Υόρκης^[1] η μάχη για το χρέος υποκρύπτει την ιδεολογική σύγκρουση των Δημοκρατικών με τους Ρεπουμπλικάνους: «Ο πρόεδρος των ΗΠΑ, Μπαράκ Ομπάμα, θελει να επιτύχει τη μείωση του ελείμματος μέσω της αύξησης της φορολογίας στους πλουσιότερους Αμερικανούς και στις επιχειρήσεις. Οι Ρεπουμπλικανοί στο Κογκρέσο, υπό την καθοδήγηση μιας ομάδας νέων βουλευτών, θελουν να μειωθεί το μέγεθος του κράτους, μέσω του περιορισμού της χρηματοδότησής του από φόρους. Είναι δύο διαφορετικές αντιλήψεις»^[1]. Ετοι, οι «καλοί» Δημοκρατικοί με «κοινωνική ευαισθησία» φαίνεται να μάχονται τους «κακούς» Ρεπουμπλικανούς (πολιτικούς απογόνους του σκληρού νεοφιλελεύθερου Μπους), σε ένα παζάρι που πρέπει να λήξει αισιώς για το καλό της χώρας και της οικονομίας.

Καλοστημένο παραμύθι

Εκ πρώτης όψεως, το παραμύθι φαίνεται αληθινόνες. Και από όποιη ίματζ (πόσο πιο φιλοδαΐκος δεν δείχνει άραγε ο Ομπάμα από τους αποκρουστικούς νεοφιλελεύθερους τύπου Μπους;) και από το πως τιλασάρεται: «Ο Ομπάμα θελει να φορολογήσει τους πλούσιους, αλλά οι Ρεπουμπλικάνοι όχι». Στην πραγματικότητα, όμως, η αντίθεση αυτή είναι ψευδεπίγραφη. Μια ματιά στον Πίνακα 1, που συντάξαμε βάσει του προϋπολογισμού που κατέθεσε τον περασμένο Φλεβάρη ο Ομπάμα για το οικονομικό έτος 2012^[2], αρκεί για να ξεκαθαριστούν κάποια πράγματα.

Οπως φαίνεται στον πίνακα αυτό, τα πρόσθετα έξοδα σε περίπτωση παράτασης της ισχύος των φοροαπαλλαγών που εισήγαγε το 2001 και το 2003 η κυβέρνηση Μπους για τα υψηλά εισοδήματα (όνω των 250 χιλιάδων δολαρίων οικογενειακό και 200 χιλιάδων ατομικό), εκτιμώνται σε 708 δισ. δολάρια τη δεκαετία 2012-2021. Ομως, τα έσοδα από την φορολογία φυσικών προσώπων που προβλέπονται για την ίδια χρονική περίοδο είναι 18.137 δισ. δολάρια. Πράγμα που σημαίνει

■ Αμερικάνικη χρεοκοπία

Πραγματική απειλή ή μύθος; (2)

Πίνακας 1: Τιοντίδια προβλέψεις του προϋπολογισμού της αμερικανικής κυβέρνησης για το φινανσιακό έτος 2012 (σε δισ. δολάρια)

Έτος	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	Σύνολο για την δεκαετία 2012-2021
Έσοδα από φορολογίες στέρεων	899	956	1145	1335	1491	1628	1785	1898	2028	2157	2282	2404	18137
Έτισμα πεντετελίας αίλιγη		6,34%	28,77%	16,84%	11,35%	9,19%	8,42%	7,54%	6,85%	6,16%	5,80%	5,35%	
Ποσοστό του ΑΕΠ	6,20%	6,34%	7,24%	7,99%	8,38%	8,68%	8,92%	9,14%	9,35%	9,51%	9,67%	9,78%	
Έσοδα από φορολογίες επεργάζονταν	191	158	327	397	478	435	463	462	467	478	480	502	4429
Έτισμα πεντετελίας αίλιγη		3,66%	65,15%	25,41%	20,48%	-9,00%	-7,36%	14,64%	1,08%	2,36%	0,42%	4,50%	
Ποσοστό του ΑΕΠ	1,32%	2,32%	2,07%	2,37%	2,69%	2,31%	2,04%	2,23%	2,23%	2,21%	2,05%	2,04%	
Πρόβλημα έξιεις από περιπτώσεις παράτοπης της υγείας που φερεπαλλαγών που εισήγαγε το 2001 και το 2003 η κυβέρνηση Μπους για την αφήση παραδίδεται				5	35	53	63	75	82	89	96	102	708
Ποσοστό του ΑΕΠ				0,04%	0,21%	0,30%	0,34%	0,37%	0,40%	0,41%	0,42%	0,43%	0,44%
Απενδύτηση Εγγύηση Προϊόντων (ΑΕΠ)	14908	15080	15013	16752	17762	18804	20791	20795	21579	22824	23698	24633	202341
Έτισμα πεντετελίας αίλιγη		3,94%	4,86%	5,84%	6,15%	5,79%	5,25%	4,87%	4,45%	4,16%	4,05%	4,38%	

Πηγή: Προϋπολογισμός ΗΠΑ, 2012

ότι το ποσό των φοροαπαλλαγών Μπους δεν ξεπερνά το 4% του συνόλου της φορολογίας φυσικών προσώπων για τη δεκαετία 2012-2021! Τα περισσότερα λεφτά που θα εξοικονομήσει το αμερικανικό κράτος, δηλαδή, δεν θα προέλθουν από τον τερματισμό των φοροαπαλλαγών Μπους, αλλά από την άγρια φορολογία των μικρών και μεσαίων εισοδημάτων, με την εκτίναξη των εσόδων από την ατομική φορολογία από το 7,2% του ΑΕΠ (το 2012) στο 9,8% του ΑΕΠ (το 2021).

Στο απυρόβλητο οι καπιταλιστές

Αντίθετα, για τους καπιταλιστές λεφτά υπάρχουν. Στην έκθεση του προϋπολογισμού αναφέρεται ρητά ο στόχος για μείωση της φορολογίας των καπιταλιστών: «Οι ΗΠΑ έχουν το υψηλότερο ποσοστό φορολογήσεων επιχειρήσεων στον κόσμο. Αυτό συμβαίνει εν μέρει εξαιτίας της εξάπλωσης των φοροαπαλλαγών και των παραθύρων στους νόμους, που υφίστανται για να επωφεληθούν συγκεκριμένες εταιρίες ή βιομηχανίες. Αποτέλεσμα είναι ενας φορολογικός κώδικας που κάνει την οικονομία μας λιγότερο ανταγωνιστική από απαιτούνται για να τεθεί η αμερικανική οικονομία σε σταθερό δρόμο».

Αν μάλιστα συγκρίνουμε τα 3 δισ. δολάρια που την επόμενη δεκαετία, αλλά αυτό είναι ένα πολύ μικρό ποσοστό των 4 τρισ. δολαρίων που αφορούν στις μειώσεις του ελεύθερου, που οι οικονομολόγοι λένε ότι απαιτούνται για να επιτύχει η αμερικανική φορολογία από την ΕΕ^[3]. Επιπλέον, τα 3 δισ. δολάρια που θα εξοικονομηθούν μέσα στην ερχόμενη δεκαετία από αυτό το μέτρο, με τα 18.1 τρισ. που θα αποκτηθούν από την φορολογία από την ίδια χρονική περίοδο, θα διαπιστώσουμε ότι η φορολογία επιβάρυνση των επιχειρήσεων που κατέχουν ιδιωτικά ή επιβαρύνει την οικονομία του Medicare και νέους προγράμματος Medicaid στα νοσοκομεία για ανεπαρκεία στην εργασία, αλλά για να υπάρξει μια φαινομενική δικαιοσύνη ώστε τα μέτρα να περάσουν πιο εύκολα στον κόσμο. Η πλατφόρμα των Ρεπουμπλικανών έχει ήδη ψηφιστεί στην Βουλή των Αντιπροσώπων αλλά δεν πρόκειται να περάσει στη Γερουσία που ελέγχεται από τους Δημοκρατικούς. Αντίθετα η τελευταία πρόταση της επονομαζόμενης «συμμορίας των έξι» (μιας ομάδας Δημοκρατικών και Ρεπουμπλικανών γερουσιαστών) πιθανώς να αποτελέσει τη «λύση» μια και την ενέκρινε κι ο ίδιος ο Ομπάμα, ενώ κάνει λόγο για «αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος» και όχι για αύξηση φορολογίας στα υψηλά εισοδήματα.

Οπως αναφέρει το δημοσίευμα, η κατάσταση χειροτερεύει με το νέο νόμο για την Υγεία (που πέρασε ο Ομπάμα πέρσι): «Ο νέος νόμος για την Υγεία επέβαλε περικοπές στις πληρωμές του προγράμματος Medicare. Πολλές πολιτείες, με οικονομική δυσπραγία, περικόπτουν το Medicaid που χρηματοδοτείται από κοινού από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση και τις Πολιτείες. Εάν το Κογκρέσο και ο πρόεδρος κάνουν τώρα επιπρόσθετες περικοπές, τα νοσοκομεία λένε ότι θα σταματήσουν κάποιες υπηρεσίες και θα αυξήσουν τις χρεώσεις στους ασθενείς με ιδιωτική ασφάλιση»^[4]. Για το λόγο αυτό, στελέχη των νοσοκομείων σκόπευαν να επισκεφτούν το Καπιτόλιο για να δώσουν το παρακάτω μήνυμα: «Κόβοντας τις πληρωμές για τα Medicare και Medicaid στα νοσοκομεία θα πληγώσουμε αυτούς που αγαπάμε, ειδικά τους πιο

σκόπευαν να επισκεφτούν το Καπιτόλιο για την αύξηση της φορολογίας των επιχειρήσεων, σύμφωνα με την επίπεδη φορολογία των επιχειρήσεων που εισήγαγε το 2012. Επιπλέο

■ Λιβύη

Με βήματα χελώνας η «προέλαση» των αντικαθεστωτικών

Μπορεί η «ομάδα επαφής» για τη Λιβύη να αναγνώρισε την προηγούμενη εβδομάδα το Μεταβατικό Εθνικό Συμβούλιο ως τη «μόνη νόμιμη κυβερνητική αρχή» στη χώρα και οι αντικαθεστωτικοί να πανηγυρίζουν για την περικύλωση της πετρελαϊκής πόλης Μπρέγκα (με τη βοήθεια των Νατοϊκών ελικοπτέρων φυσικά), όμως το τέλος του πολέμου που έχει κλείσει «αισίως» τους τέσσερις μήνες μάλλον αργεί αικάμια να έρθει. Κι αυτό γιατί ο Καντάφι διατηρεί ακόμα δυνάμεις αναγκάζοντας τους ιμπριαλιστές να συνδιαλλάσσονται μαζί του.

Το περασμένο Σάββατο, αμερικανοί αξιωματούχοι είχαν μυστικές συνομιλίες με το καθεστώς του Καντάφι. Οι συνομιλίες, τις οποίες στη συνέχεια παραδέχτηκαν και οι

δύο πλευρές, αφορούσαν την αμερικανική πρόταση για παραμονή του Καντάφι στη Λιβύη σε περίπτωση που αποδεχτεί να παραδώσει την εξουσία, πράγμα που ο Καντάφι αρνήθηκε. Ιδιαίτερα έκανε και ο γάλλος υπουργός Εξωτερικών Αλέν Ζιπέ, σε τηλεοπτική του συνέντευξη την Τετάρτη. Ιδιαίτερα στην πρόταση είχε κάνει και ο πρώην υπουργός Δικαιοσύνης και νυν πρόεδρος του Εθνικού Μεταβατικού Συμβουλίου των αντικαθεστωτικών, Μουσταφά Αμπντέλ Τζαλί, στις αρχές του μήνα.

Αυτό σημαίνει ότι οι αντικαθεστωτικοί δε μπορούν να νικήσουν στα πεδία των μαχών παρά τη Νατοϊκή βοήθεια. Στις δε πόλεις που υποτίθεται ότι «επελαύνουν» (όπως η Μπρέγκα και η Μισράτη) πληρώνουν βαρύ φόρο

αίματος στις μόρχες τους με τις δυνάμεις του Καντάφι. Στη Μπρέγκα, που πολλές φορές άλλαξε χέρια σύλλογου αυτούς τους μήνες του πολέμου, 18 αντικαθεστωτικοί σκοτώθηκαν και 150 τραυματίστηκαν, σύμφωνα με το Ρόιτερς, ενώ στη Μισράτη οι συγκρούσεις είναι σκληρές. Την ίδια στιγμή, η νοτιοϊκή προπαγάνδα δέχεται πλήγματα από οργανώσεις που κάθε άλλο παρά «φριλικές» προς τον Καντάφι θα μπορούσε να τις χαρακτηρίσει κανείς. Πρώτα ήταν η Διεθνής Αμνηστία, που δήλωσε ότι δεν κατάφερε να βρει αποδείξεις για τις παραβιάσεις ανθρώπινων δικαιωμάτων του καθεστώς Καντάφι (όπως αναφέρεται σε σχετικό άρθρο του βρετανικού Independent, 24/6/11) και σε πολές περιπτώσεις απέδειξε ότι είναι ψευδείς ή τις αμφισβήτει. Την

προηγούμενη εβδομάδα η «βόμβα» έσκασε από το Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Human Rights Watch), σε επίσημη ανακοίνωση του οποίου καταγγέλλονταν λίβυοι αντικαθεστωτικοί ως υπεύθυνοι για πυρκαγιές, λεηλασίες και κακομεταχείριση αμάχων σε τέσσερα χωριά νότια της Τρίπολης.

Φυσικά και δεν υποστηρίζουμε το καθεστώς Καντάφι, που για χρόνια ήταν πιστό σκυλάκι των Αμερικάνων και των δυτικών. Ομως, οι αντικαθεστωτικοί, που έχουν αποδειχτεί λακέδες των ιμπριαλιστών που μακελεύουν τη Λιβύη, δε δικαιούνται να το παιζουν «υπέρμαχοι της ελευθερίας». Τουλάχιστον ο Καντάφι δεν ζήτησε από το ΝΑΤΟ να βομβαρδίσει τη χώρα του και στη συνέχεια να του πει κι ευχαριστώ!

Ελεύθερος με περιοριστικούς όρους ο Σεΐχ Ραέντ Σάλαχ

Υστερα από σχεδόν τρεις βδομάδες εγκλεισμό στις βρετανικές φυλακές, το Ανώτατο Δικαστήριο της Βρετανίας αποφάσισε την απελευθέρωση με αυστηρούς περιοριστικούς όρους του Σεΐχ Ραέντ Σάλαχ, θρησκευτικού ηγέτη και αγωνιστή για τα δικαιώματα των Παλαιστίνης στο Ισραήλ και την απελευθέρωση της Παλαιστίνης. Η πρώτη αίτηση του για απελευθέρωση είχε απορριφθεί μια βδομάδα νωρίτερα, χωρίς καμιά αιτιολογία.

Ο Ραέντ Σάλαχ, που είναι γιγέτης του Ισλαμικού Κινήματος στο Ισραήλ και για τρίτη δημαρχος στην πόλη Ουμ αλ - Φαχμ, εισήλθε νόμιμα στη Βρετανία με ισραηλινό διαβατήριο στις 25 Ιουνίου, με πρόσκληση του Κέντρου Μεσανατολικών Σπουδών

και του Παλαιστινιακού Φόρουμ για μια σειρά ομιλιών. Ομως, οι αντικαθεστωτικοί, που δήλωσε ότι δεν κατάφερε να βρει αποδείξεις για τις παραβιάσεις ανθρώπινων δικαιωμάτων του καθεστώς Καντάφι (όπως αναφέρεται σε σχετικό άρθρο του βρετανικού Independent, 24/6/11) και σε πολές περιπτώσεις απέδειξε ότι είναι ψευδείς ή τις αμφισβήτει. Την

με την κατηγορία της παράνομης εισόδου στη χώρα. Οπως δήλωσε μια βδομάδα αργότερα η βρετανή υπουργός Εσωτερικών σε επιτροπή της βουλής, υπέγραψε η ίδια την απαγόρευση εισόδου στη χώρα δύο μέρες πριν από την αφίξη του, γιατί έκρινε ότι η παρουσία του δεν «συνέβαλε στο δημόσιο συμφέρον» λόγω «απορριπτέας συμπεριφοράς του». Φυσικά, για την απόφαση αυτή δεν είχε ενημερωθεί ούτε ο ίδιος ούτε οι αρχές του αεροδρομίου, που επέτρεψαν την είσοδό του στη χώρα. Οι «απορριπτέα συμπεριφορά» θεωρήθηκε η δυσφημιστική εκστρατεία εναντίον του για «αντισημιτισμό», που ενορχηστρώθηκε από μερίδια των βρετανικών ΜΜΕ. Παρόλο που ο Ραέντ Σάλαχ, ο οποίος έχει επαντλειμένα φυλακιστεί με διάφορα προσχήματα, δεν έχει μέχρι τώρα καταδικαστεί στο Ισραήλ με κατηγορίες για αντισημιτισμό.

Το Ανώτατο Δικαστήριο της Βρετανίας, αντιμετωπίζοντας τον 52χρονο Ραέντ Σάλαχ ουσιαστικά ως εν δυνάμει τρομοκράτη, του επέβαλε όχι μόνο αυστηρούς αλλά και εξευτελιστικούς όρους. Του επέβαλε να φορά ηλεκτρονικό λουράκι για να ελέγχονται όλες οι κινήσεις του, απαγόρευση κυκλοφορίας από τις 6.00 έως τις 9.00 το πρωί, καθημερινή παρουσία στις αρχές μετανάστευσης και προσωρινή παραμονή στο σπίτι φίλου του στο Λονδίνο. Του απαγόρευσε επίσης τις «δημόσιες ομιλίες» και «κάθε δραστηριότητα που μπορεί να πρωθήσει την τρομοκρατία ή άλλη εγκληματική δραστηριότητα».

Την απόφαση της βρετανικής κυβερνησης για τη σύλληψη του Ραέντ Σάλαχ καταδίκασαν όλες οι παλαιστινιακές πολιτικές δυνάμεις καθώς και ο Αραβικός Σύνδεσμος και ζήτησαν την άμεση και χωρίς όρους απελευθέρωσή του.

Ιράκ: Απαγωγές και εμπόριο οργάνων στα ορφανοτροφεία

Ενος ιρακινός βουλευτής από την Κουρδική Συμμορχία As-hwaq al - Jaf κατήγγειλε ότι αξιωματούχοι και διοικητές ορφανοτροφείων έχουν διασυνδέσεις με συμμορίες που πουλάνε τα όργανα τους. Ενας άλλος βουλευτής, μέλος της επιτροπής της ιρακινής βουλής για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, κατήγγειλε ότι υπάρχουν φύλαρχοι που πηγαίνουν στα ορφανοτροφεία για να παντρευτούν ανήλικα κορίτσια με προσωρινούς και εθιμικούς γάμους, για τους οποίους δεν απαιτείται ληξιαρχική πράξη.

Αν αυτά συμβαίνουν στα κρατικά ορφανοτροφεία, μπορεί να φανταστεί κανένας τι συμβαίνει με τα εκατοντάδες χιλιάδες ορφανά του πολέμου που ζουν στους δρόμους. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του 2008, μόνο 459 ορφανά ζούσαν σε κρατικά ορφανοτροφεία σε σύνολο 4.5 περίπου εκατομμυρίων ορφανών παιδιών, από τα οποία 500.000 περίπου ζούσαν στους δρόμους, χωρίς καμιά οικογενειακή φροντίδα.

νωνικής ασφάλισης στην κατεύθυνση της περεταίρω μείωσής τους, χωρίς όμως να καθορίζεται το μέγεθος των περικοπών. Επομένως, με όχημα το χρέος θα επιχειρηθεί νέα επελαση στα επιδόματα κοινωνικής ασφάλισης, που είχαν ήδη δεχτεί πλήγματα με τον προϋπολογισμό που κατέθεσε ο Ομπάμα τον περασμένο Φλεβάρη.

Στα παζάρια δεν μπορούσε να μην παρέμβει και η γνωστή Moody's που πρότεινε ότι θα ήταν καλύτερα να μην υπάρχει καθόλου ανώτατο δριο χρέους για να μην τίθεται σε κίνδυνο η αμερικανική οικονομία κάθε φορά που το χρέος το ξεπερνά. Βλέπετε, οι ιμπεριολογικές χώρες, όπως οι ΗΠΑ, δικαιούνται να έχουν όσο χρέος θέλουν χωρίς να τις πει-

ράζει κανένας. Οι απειλές για «περιορισμένη κυριαρχία» αφορούν μόνο τις εξαρτημένες χώρες, όπως η Ελλάδα, τις οποίες το ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο χρειάζεται μόνο για να ξεζουμίζει τους λαούς τους στο έπακρο, αποκομιδώντας τεράστια τοκογλυφικά κέρδη.

Κώστας Βάρλας

Παραπομπές

1. «Το παρασκήνιο πίσω από τη μάχη χρέους στις ΗΠΑ. Ιδεολογική σύγκρουση Δημοκρατικών - Ρεπουμπλικανών που θα κρίνει τις εκλογές του 2012». Αρθρο των Τάιμς της Νέας Υόρκης, 4/7/2011 (http://www.nytimes.com/business/industries/obamas-plan-to-increase-taxes-on-corporate-jet-owners-would-hit-ailing-us-manufacturers/2011/07/13/gIQA23xwBI_story.html).

2. Προϋπολογισμός για το Οικονομικό Ετος 2012, που υπογράφτηκε από τον

Ομπάμα στις 14/2/2011 (<http://www.whitehouse.gov/omb/budget/Overview/>).

3. «Το σχέδιο Ομπάμα να αυξήσει τους φόρους στους ιδιοκτήτες αεροπλάνων μπορεί να βλάψει τους κατασκευαστές». Ουάσινγκτον Πύοτ 13/7/11. (<a href="http://www.washingtonpost.com/business/industries/obamas-plan-to-increase-taxes-on-corporate-jet-owners-w

(Απολύτως) ελεγχόμενη χρεοκοπία

Αυτό το σημείωμα γράφεται ενόσω η έκτακτη σύνοδος κορυφής της Πέμπτης βρίσκεται σε εξέλιξη. Πληροφορίες έρχονται πολλές από το πρώι. Για το περιεχόμενο της συμφωνίας Μέρκελ-Σαρκοζί, για τη θέση του Τρισέ κ.λπ. κ.λπ.

Καμιά απ' αυτές τις πληροφορίες δεν έχει σημασία. Κι ας έχουν δημιουργήσει πάλι κλίμα «εθνικών κινδύνων» η κυβέρνηση, η αντιπολίτευση (ακόμη και ο Τσίπρας) και τα αστικά ΜΜΕ. Οποια απόφαση κι αν ληφθεί, θα είναι μια τεχνική απόφαση. Θα αφορά τη διαχείριση, για ένα χρονικό διάστημα, του ελληνικού κρατικού χρέους. Ο τρόπος με τον οποίο θα γίνει αυτή η διαχείριση αφορά μεν τα διάφορα ιμπεριαλιστικά κέντρα και τις μερίδες του χρηματιστικού κεφάλαιου που αυτά εκπροσωπούν, με κανένα τρόπο, όμως, δεν αφορούν τον ελληνικό λαό, την εργατική τάξη, τους εργαζόμενους μικροαστούς, τη νεολαία.

Το πιθανότερο είναι ότι ο ελληνικός καπιταλισμός θα τεθεί σε καθεστώς «επιλεκτικής χρεοκοπίας», που δεν είναι παρά το συνώνυμο της «ελεγχόμενης χρεοκοπίας». Εκείνο που απασχολεί, όχι μόνο την ελληνική κυβέρνηση, αλλά ολόκληρο το οικοδόμημα της ευρωζώνης, είναι πώς θα συνεχίσουν να χορηγούν ρευστότητα στις ελληνικές τράπεζες, για να μην έχουν φαινόμενο ντόμινο που θα συγκλονίσει ολόκληρο το ευρωπαϊκό τραπεζικό σύστημα.

Τη λύση μάλλον θα τη βρουν. Κι αν δεν την βρουν τώρα, θα τη βρουν σίγουρα μέχρι το όρόσημο της 14ης Σεπτεμβρίου, που είναι η εκταμίευση της περιβότης δύο δόσης. Διότι το «πρόγραμμα» δουλεύει και δουλεύει μια χαρά. Ποιο είναι το «πρόγραμμα»; Οχι η μείωση του ελληνικού χρέους ή η είσοδος του ελληνικού καπιταλισμού σε μια αναιμική έστω αναπτυξιακή τροχιά. Το «πρόγραμμα» έχει δυο άξονες: πρώτο, την κανονικότατη καταβολή των υπέρογκων-τοκογλυφικών τοκοχρεολυσίων εκ μέρους του ελληνικού κράτους και δεύτερο, την «κινεζοποίηση» των ελλήνων εργαζόμενων.

Για να το κάνουμε όσο γίνεται πιο σαφές, λέμε πως ανεξάρτητα από το αν το νέο «πακέτο» για την Ελλάδα χαρακτηρίστεί ή όχι «επιλεκτική χρεοκοπία», το βέβαιο είναι ότι η χρεοκοπία των εργαζόμενων έχει συντελεστεί και γίνεται ολοένα πιο σκληρή, ολοένα πιο δυσβάσταχτη. Κατακτήσεις δεκαετιών εξαφανίστηκαν ήδη. Η ανεργία χτυπάει συνεχώς ταβάνι. Στις επιχειρήσεις βασιλεύει ο νόμος του κνούτου. Και στο δημόσιο τομέα οι συνθήκες μετατρέπονται σαν αυτές του ιδιωτικού.

Ας πάψουμε, λοιπόν, να καταπίνουμε την παπάρα του κινδύνου της «εθνικής χρεοκοπίας». Για άλλη «χρεοκοπία» μιλούν αυτοί, την ίδια ώρα που βαθαίνουν τη δική μας χρεοκοπία. Ας τους αντιμετωπίσουμε ως τάξη προς τάξη.

■ Είναι ο ιμπεριαλισμός, η πλήθις

Είπε ο Ρέππας, με το γνωστό περισπούδαστο ύφος του: «Οι οίκοι αξιολόγησης εκπροσωπούν τα συμφέροντα ολιγάριθμων ομάδων και όμως έχουν την περιωπή του αξιολογήτη των δράσεων και αποφάσεων κυβερνήσεων και ηγεσιών που εκλέχθηκαν και εκπροσωπούν λαούς. Αυτό είναι στρέβλωση της νομιμοποιητικής δημοκρατίας, που οδηγεί όχι μόνο σε απώλεια της κυριαρχίας ή και της αυτοτέλειας της πολιτικής, αλλά και σε υποταγή της. Δεν είναι αντιδημοκρατική, είναι απολύτως ανάρμοστη αυτή η σχέση» (συνέντευξη στον «Επενδυτή», 16.7.11).

Παραφράζοντας τη γνωστή φράση που αποδίδεται στον Μπιλ Κλίντον, δια λέγαμε στον Ρέππα: είναι ο ιμπεριαλισμός, η λίθιδε. Είναι αυτό που έχει ονομαστεί από τους δεωρητικούς κρατικούς μονοπωλιακούς καπιταλισμός. Τα σύγχρονα κράτη είναι απολύτως υποταγμένα στα μονοπώλια και ενεργούν για λογαριασμό τους. Ηλιθίος, βέβαια, δεν είναι ο Ρέππας. Πολιτικός απατεώνας είναι. Και οι πολιτικοί απατεώνες σαν και του λόγου του έχουν φτιάξει μια βολική δεωρία, σύμφωνα με την οποία η αστική πολιτική είναι υπεράνω τάξεων, είναι εκπρόσωπος του γενικού καλού ή, αλλιώς, του λαού που την εκλέγει. Ουδέποτε, σε καμιά εποχή, η αστική πολιτική δεν ήταν υπεράνω τάξεων και κατά συνέπεια αυτοτελής. Είχε μια σχετική αυτονομία, για να μπορεί να εργάζεται ως συλλογικός εκφραστής της τάξης των καπιταλιστών, εξασφαλίζοντας την κυριαρχία τους και ρυθμίζοντας τις μεταξύ τους αντιδέσεις, που πηγάζουν από τον ανταγωνισμό. Τα όρια αυτής της σχετικής αυτονομίας έχουν συμκρυνθεί έως εξαφάνισης. Σε περιόδους κρίσης, η αστική πολιτική εκτελεί εντολές και δύσκολα βγαίνει έξω από το πλαίσιο αυτών των εντολών. Γι' αυτό και οι περιβότηροι αξιολογικοί οίκοι, όργανα του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου, δρουν διεδνώς ως κράτος εν κράτει και ουδείς τολμά να τους βάλει χέρι. Ο κάθε Ρέππας μπορεί να δέλει να το ξεχάσουμε, εμείς όμως δεν ξεχάσμε ότι και η ΕΚΤ, δηλαδή ο συλλογικός διαχειριστής του ευρωπαϊκού τραπεζικού κεφάλαιου, αποδέχεται και χρησιμοποιεί τις αξιολογήσεις αυτών των οίκων.

■ Ο κωποτούμπας

Ποιος παίρνει αυτόν τον τίτλο; Για τις

τουμπάρει τον κόσμο και να οδηγήσει σε νίκη του ΠΑΣΟΚ; Οχι, βέβαια. Αρα, λογικά, ο Παπαδρέου δεν θα πάει σε εκλογές. Εκτός αν έχουμε λαϊκή έκρηξη, οπότε δ' αναγκαστεί να πάει.

Και γιατί, τότε, τόση εκλογική φιλολογία; Γιατί πάντοτε η εκλογολογία είναι δέμα που πουλάει για τα ΜΜΕ, ενώ ταυτόχρονα βοηθάει τα αστικά κόμματα να μαζέψουν την κατάσταση στο εσωτερικό τους.

■ Ανευ σημασίας

Την Κυριακή «βγήκε» στη Realnews και μας απέλησε να προσέξουμε γιατί δια φύγουν από την κυβέρνηση. Και τη Δευτέρα, πουρνό-πουρνό

τελευταίες μέρες (μετά κάποιος άλλος δια έχει σειρά), ο Παντελής Οικονόμου. Αυτός που ξεχάστηκε και είπε στη Βουλή ότι τα 50 δισ. από τις ιδιωτικοποιήσεις αποκλείεται να πιστούν κι όταν του τράβηξαν τ' αυτιά πήρε στέρνα τα ΜΜΕ και άρχισε να δίνει εξηγήσεις σαν αυτή: «Κοντολογίς, εκτίμησα ότι οι όποιες ενδεχόμενες μελλοντικές αντιξότητες στο πεδίο των αποκρατικοποιήσεων, δεν δια επιτρέψουμε να αποδειχθούν ανυπέρβλητες. Τελεία και παύλα» («Επενδυτή», 16.7.11).

■ Λογικές σκέψεις

Ας πούμε ότι είστε ο Παπαδρέου. Τι λόγο δια είχατε να πάτε σε πρώτες εκλογές σήμερα, εκτός αν έχετε αποφασίσει να την κάνετε, όπως ο Καραμανλής το 2009; Δεν υπάρχει γκάλο που να μη δείχνει μπροστά τη ΝΔ. Από δύο μέχρι έξι μονάδες. Γιατί, λοιπόν, να πάει σε εκλογές που σίγουρα δια τις χάσει ο Παπαδρέου; Μήπως υπάρχει περίπτωση να παραμείνει ο ίδιος και η οικογένειά του στο παιχνίδι; Τα κλειδιά τα έχει ήδη παράδωσε στον Βενιζέλο κι αυτός είναι αρχηγός υπό καθεστώς ανοχής.

Τα περί εκλογικού αιφνιδιασμού μετά τη συμφωνία για το νέο πακέτο «διάσωσης» μόνο ως καλαμπούρι ακούγονται. Υπάρχει περίπτωση μια δανειακή σύμβαση, περισσότερο απεχδής στους όρους και με πολύ μεγαλύτερη διάρκεια, να

■ Πολιτισμός!

Η «ψωροκώστανα» είναι μια ολόκληρη ιδεολογία. Μπορεί η λέξη να έχει ξεχαστεί και πολλοί νέοι να μην τη γνωρίζουν καν, η ιδεολογία όμως παραμένει και σερβίρεται με νέο περιύλιγμα. Οι συμβαίνει στην Ελλάδα είναι δείγμα βαλκανικού επαρχιατισμού και καδυστέρησης. Εμείς εδώ είμαστε διεθναρά, απολίτιστοι, καδυστέρημένοι, σε αντίθεση με τους ευρωπαίους που είναι άφογοι σε όλα και γι' αυτό πρέπει να τους μοιάσουμε. Οταν καμιά φορά υπάρχουν ειδήσεις που αποδεικνύουν ότι δεν υπάρχουν φαινόμενα κάποιου βαλκανικού επαρχιατισμού, αλλά φαινόμενα του καπιταλισμού, περισσότερο ή λιγότερο αναπτυγμένου, οι προπαγανδίστες του συστήματος φροντίζουν να τα κρύψουν ή να τα υποβαθμίσουν. Γιατί η δεωρία της «ψωροκώστανας» ή του «ελληνικού επαρχιατισμού» βοηθάει το σύστημα στον ιδεολογικό έλεγχο των συνειδήσεων.

Τα δυμηδήκαμε όλ' αυτά καδώς βλέπουμε να βρίσκεται σε εξέλιξη το σκάνδαλο Μέρντον που συγκλονίζει ήδη Βρετανία, ΗΠΑ και Αυστραλία. Το δίκτυο των υποκλωπών είναι απλώς η κορυφή του παγόβουνου, που τη χρησιμοποιούν οι ανταγωνιστές του Μέρντον για να του αρπάξουν μερικά κομμάτια από την πίτα που ελέγχει. Ο Μέρντον, όπως δείχνουν οι παραπήσεις του αρχηγού και του πρώτου υπαρχηγού της Σκότλαντ Γιαρντ και του αρχιμάναζερ της Dow Jones & Co και της Wall Street Journal, κρατάει πολλούς στο χέρι. Γι' αυτό και ο Κάμερον διέκοψε την περιοδεία του στην Αφρική και επέστρεψε άρον-άρον στο Λονδίνο, μη τυχόν και η κατάσταση ξεφύγει από κάθε έλεγχο. Ενας μεγιστάνας των ΜΜΕ, μεγαλοστελέχη της αστυνομίας και μπόλικοι πολιτικοί είναι μπλεγμένοι σ' ένα αξεδιάλυτο κουβάρι σχέσεων. Κι όλ' αυτά στην καρδιά του πολιτισμένου κόσμου, στην πατρίδα του κοινοβουλευτισμού και ό

βγήκε στο Μέγα για να πει ότι, όταν το κόμμα του ήταν στην αντιπολίτευση, «ήταν δημαρχικό, λέγοντας ότι λεφτά υπάρχουν ενώ γνωρίζαμε ότι δεν υπήρχαν».

Αυτά είναι τα τελευταία κατορθώματα του Α. Λοβέρδου. Γι' αυτό και δεν έχουν σημασία. Ο Λοβέρδος διακατέχεται από το σύνδρομο του λούζερ. Εγίνει υπαρχηγός του Βενιζέλου, ποντάρισε σε μια εύκολη νίκη για την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ και είδε τις πλάτες του Γιωργάκη που έκανε περίπατο εναντίον τους. Ήταν ο πρώτος που εγκατέλειψε το Βενιζέλικο στρατόπεδο, γλείφοντας τους παπανδρεϊκούς. Εγίνε... τρούκανότερος των τρούκανών, ενώ διάφορα παπαγαλάκια του δημιουργούσαν ένα προφίλ μελλοντικού αρχηγού του ΠΑΣΟΚ. Και ξαφνικά είδε τον Βενιζέλο να ξαναβγαίνει μπροστά, φορώντας στο δάχτυλό του το δάχτυλίδι της διαδοχής. Λογικό είναι να σκάει από το κακό του [ξέρει ότι ο Βενιζέλος ειδικά αυτόν δια την πετάει στα αζήτητα, γιατί τον εγκατέλειψε πρώτος] και να αναζητά τρόπους να κάνει δόρυθο γύρω από τ' όνομά του. Γ' αυτό και ότι λέει είναι άνευ πολιτικής σημασίας. Κανένας δεν τον ακούει, με κανέναν από τα ηγετικά κλιμάκια δεν συνδιαλέγεται.

ΥΓ1: Είπε, είπε διάφορα ο Λοβέρδος, στο τέλος έριξε και τη μηχανή κατά Βενιζέλου, λέγοντας ότι ο ίδιος δια την ποσεχτικός σε ότι αφορά τη χρήση του όρου «χρεοκοπία» ή με κάποιον επιδεικτικό προσδιορισμό». Βενιζέλος στη δέση του Βενιζέλου ήδηλε να είναι ο δόλιος.

ΥΓ2: Μια και είσαι τόσο φλύαρος, δεν μας λες, ρε Λοβέρδο, γιατί καρατόμησες τον πρόεδρο του ΕΦΕΤ; Τόσα σου σούραμε, γιατί τα κατάπιες;

■ Οι τσάτσοι

Βρήκε και «τρανταχτά» ονόματα να υπερασπιστούν το έκτρωμά της η Διαμαντοπούλου. Μόνο που είναι γνωστόι και μη εξαιρετέοι. Ο Ν. Αλιβιζάτος και ο Α. Μανιτάκης, καθηγητές συνταγματικού δικαίου στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, αντίστοιχα, ψέγουν τους συναδέλφους τους, υπερασπίζονται τη συνταγματικότητα του νομοσχέδιου της Διαμαντοπούλου και ζητούν «να κατέβουν οι τόνοι».

Γράφουν διάφορες μπούρδες στο πόνημα που από κοινού δημοσίευσαν (πού αλλού;) στην «Καθημερινή», το πιο εκπληκτικό απ' όσα έγραψαν, όμως, ειδικά όταν προέρχεται από νομικούς που αυτοπροσδιορίζονται ως προοδευτικοί και φιλελεύθεροι, είναι το εξής: «Το «δημοκρατικό» πανεπιστήμιο δεν είναι, τέλος, απαραιτήτως και «καλό». Τα πολυμελή συλλογικά όργανα ενδέχεται πράγματι να είναι αντιπροσωπευτικά, αυτό δεν σημαίνει όμως ότι μπορεί να λειτουργήσουν και αποτελεσματικά. Φοβούμενη τους δάιμονες του αυταρχικού μας παρελόντος, η γενιά μας δεν συνειδητοποίησε ώς τώρα ότι κάθε καλός καθηγητής δεν μπορεί να είναι και καλός πρύτανης. Στις μέρες μας, πέραν του ήδους, της ακεραιότητας και της επιστημοσύνης, ο τελευταίος πρέπει να έχει και ικανότητες να διοικεί έναν πολύπλοκο οργανισμό». Επεκτείνοντας αυτή την άποψη στο πεδίο της πολιτικής διακυβέρνησης, είμαστε βέβαιοι πως οι δύο συνταγματολόγοι δια υπερασπίζονταν αρμένως μια στρατιωτική δίκτατορια, αν η κοινοβουλευτική κάστα δεν μπορούσε να τα βγάλει πέρα.

■ Κατάντια

Οπωσδήποτε δεν είναι και ότι καλύτερο να εμφανίζεσαι σαν επαναστάτης και να σου τη βγαίνει από τ' αριστερά ο Περισσός. Για το ΝΑΡ λέμε, που παρουσίασε πλαίσιο πάλης με δέσεις άκρως ρεοφορμιστικές (παραδειγματική τιμωρία όσων διασπάθησαν το δημόσιο πλούτο, κατάργηση του νόμου περί ευδύνης υπουργών, κατάργηση της ασύλίας των βουλευτών και άλλες ανάλογες), μαζί με προτάσεις του τύπου «άμεση εκλογή βουλευτών από τους χώρους δουλειάς και σπουδών, από τους δήμους με άμεση δυνατότητα ανάκλησή τους», λες και απευδύνονται σ' ένα σοβιετικό-επαναστατικό σύστημα και όχι στο καπιταλιστικό σύστημα. Αυτό το πλαίσιο πήρε ο Περισσός και τους τη βγήκε από τ' αριστερά, κατηγορώντας τους ότι προβάλλουν ως «ανατρεπτικό πολιτικό αγώνα» τον «εκσυγχρονισμό του αστικού πολιτικού συστήματος, του αστικού κοινοβουλίου».

Η πλάκα είναι πως δεν έχει καθόλου άδικο ο Περισσός, άλλο αν ανάλογες δεξιές δέσεις προβάλλει και ο ίδιος.

■ Καπιταλιστολάγνοι

«Μόνο αν φτιάξουμε μια μεγάλη συμμαχία είναι δυνατόν να προκαλέσουμε φθόρα σ' αυτό το διεφδαρμένο δικομματικό σύστημα που μας έχει φέρει ως εδώ». Τάδε έφη ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Δ. Παπαδημούλης στο «Ράδιο 9», την περασμένη Τρίτη. Για όλα φταίει ο δικομματισμός, όχι ο καπιταλισμός. Για όλα φταίνε οι συσχετισμοί στο πολιτικό σύστημα και όχι η λεπτουργία των σιδερένιων οικονομικών νόμων του καπιταλισμού. Προκειμένου να ωραιοποιήσουν τον καπιταλισμό, δεν διστάζουν να βάλουν την πραγματικότητα με το κεφάλι κάτω. Αφήνουν στο απυρόβλητο την αιτία της κρίσης, τις καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής, και χτυπούν τη μορφή της πολιτικής διοίκησης.

■ Κύπρος

Με την πλάτη στον τοίχο ο Χριστόφιας

Σε μια προσπάθεια να ξεφύγει από τη δύσκολη κατάσταση που βρίσκεται, καθώς ευρύτοτα λαϊκά στρώματα τον υποδεικνύουν ως τον υπ' αριθμόν ένα θιβικό αυτούργο του μαζικού εγκλήματος στη ναυτική βάση του νησιού, ο Δ. Χριστόφιας προσέτρεξε στον ΟΗΕ για ν' αλλάξει την εσωτερική στάση και να βάλει στην πρώτη θέση το Κυπριακό.

Την περασμένη Τρίτη, Χριστόφιας και Ερούλου συναντήθηκαν, παρουσία του ειδικού απεσταλμένου του ΟΗΕ Αλ. Ντάουνερ, και συμφώνησαν να πραγματοποιήσουν 19 ολοήμερες συναντήσεις, προκειμένου να διεξάγουν εντατικές διαπραγματεύσεις για όλα τα κεφαλαία του Κυπριακού. Οι διαπραγματεύσεις αυτές θα ξεκινήσουν στις 25 Ιουλίου και θα αλοκληρωθούν στις 21 Οκτωβρη.

Πού θα οδηγήσουν αυτές οι διαπραγματεύσεις; Πουθενά. Ο Χριστόφιας, όμως, ειδικά αυτή τη σημερινή, έχει ανάγκη από τη δημιουργία φρούδων ελπίδων, γ' αυτό και εξέφρασε δημόσια την ευχή να υπάρχει περίπτωση να συνεργαστεί μαζί της αν αναλάβει την προεδρία της ΕΕ! «Δεν υπάρχει ανεξάρτητο κράτος με το όνομα Κύπρος. Στο Βορρά υπάρχει το τουρκικό κράτος και στο Νότο εκείνοι. Υπάρχει μια Κύπρος χωρισμένη στα δύο. Συνεπώς, σε περίπτωση που δώσουν στη Νότια Κύπρο την προεδρία, εμείς δεν θα τους αναγνωρίσουμε. Ποτέ δεν πρόκειται να καθήσουμε στο ίδιο τραπέζι μαζί τους». Σε αντιπαράθεση με τις τουρκο-

κυπριακές σχέσεις, αναφέρεται η θετικό τρόπο στις τουρκο-ελληνικές, για να καταλήξει στο ότι το Κυπριακό μπορεί να λυθεί μόνο με ένα συμβιβασμό. «Σε περίπτωση που και η ελληνοκυπριακή πλευρά επιδείξει την αναγκαία πολιτική βουλήση, δεν είναι καθόλου δύσκολο να βρεθεί λύση», η οποία θα βασίζεται «σε δύο κοινότητες και σε δύο ισότιμα κράτη».

Ο Χριστόφιας δήλωσε ότι οι απόψεις Ερντογάν «είναι απόλυτα μα παραδίλωναν έξω από το προεδρικό μέγαρο, έχουν «μαζευτεί» πλέον. Ο Χριστόφιας δίνει καθημερινά διαβεβαιώσεις ότι «θα αποδοθεί δικαιοσύνη και ευθύνες όπου κι αν αυτές υπάρχουν» και παραπέμπει στη Δικαιοσύνη για αποφάσεις «και όχι στον καθένα αυθαίρετα». Δηλώνει ότι «είναι δικαίωμα κάποιου να ζητά την παραίτησή μου», παραπονιέται όμως ότι ακούγονται πράγματα... εκτός πολιτικού πολιτισμού! «Εγώ έχω την υπομονή στωικά να τα ακούω. Δεν σημαίνει ότι αποδέχομαι όμως», καταλήγει. Αν αυτή η τοποθέτηση σας θυμίζει κάτι από Ελλάδα και ΠΑΣΟΚ, δεν κάνετε λάθος.

Επειδή, λοιπόν, στο Κυπριακό δεν αναμένεται φως, δύσκολα ο Χριστόφιας θα καταφέρει ν' αλλάξει την απένταση και να ξεφύγει από τη δύσκολη θέση που βρίσκεται μετά την έκρηκη. Ηδη, ο υπουργός Εξωτερικών Μ. Κυπριανού, στελέχος του ΔΗΚΟ, παραπέμπει και επέμενε στην

κληρου του τραπεζικού συστήματος, με εργατικό και κοινωνικό έλεγχο (sic!), την άμεση επαναφορά στην ιδιοκτησία του Δημόσιου, με εργατικό και κοινωνικό έλεγχο, των Δημόσιων Επιχειρήσεων και Οργανισμών, που ξεπουλήθηκαν ή βρίσκονται στη διαδικασία να ξεπουλήθουν, αλλά για την ΕΕ και το ευρώ δεν λένε κουβέντα. Ούτε για ανατροπή του ελληνικού καπιταλισμού, βέβαια. Ολ' αυτά θα γίνουν μέσα στο σημερινό καθεστώς, τον καπιταλισμό, και μέσα στην ΕΕ!

Αλλωστε, όλ' αυτά είναι απλώς σάλτσα. Ο στόχος είναι η εκλογική ενδυνάμωση. Το λένε με το δικό τους μοναδικό τρόπο (αυτόν που διαστρέφει τις λέξεις και τις έννοιές τους): «Η πάλη για την πρωθυπουργία αυτών των στόχων θα επιταχύνει τη δημιουργία του νέου συναπισμού εξουσίας που θα μπορέσει να τα επιβάλει, όταν αναλάβει τη διακυβέρνηση της χώρας».

Μυρίζουν εκλογές. Κι όταν μυρίζουν εκλογές, οι συριζοσυνιστώσεις κάτι παθαίνουν. Είναι σαν το χρυσό που «μας φέρνει πιο κοντά», όπως έλεγε μια παλιά διαφήμιση φίρμας χρυσαφικών. Στις περιφερειακές εκλογές έγινε ένα πείραμα από τους «αλαβανικούς», απέτυχε παταγωδώς, οπότε πρέπει να ξαναγρίσουν στο μαντρί, γιατί το μοναχό αρνί το τρώει ο λύκος, όπως έλεγε

Ισραηλινοί γκάνγκοτερ, ελληνίδες τσατσάδες

Ηαρπαγή του μικρού γαλλικού κότερου με το συμβολικό όνομα Dignite - Al Karama (αξιοπρέπεια, στα γαλλικά και τα αραβικά), η σύλληψη και η απέλαση των επιβατών και του πληρώματός του από τους ισραηλινούς γκάνγκοτερ ήταν αναμενόμενη. Από τη στιγμή που, με τη βοήθεια της ελληνικής κυβέρνησης, καθήλωσαν τα υπόλοιπα σκάφη του «Στολίσκου της ελευθερίας II» στα ελληνικά λιμάνια, ματαιώνοντας το εγχείρημα με αναίμακτο τρόπο, ήταν γ' αυτούς παιχνιδάκι να πλευρίσουν το μικρό πλεύσμενο, στα διεθνή ύδατα, 40 μίλια έξω από τη Γάζα, να επιβιβαστούν σ' αυτό και να το καταλάβουν. Εκανον, μάλιστα, και επιδειξή ευγένειας στους επιβάτες του, τους οποίους μετέφεραν με φρουσκωτά σε παρακείμενο πολεμικό σκάφος κι από εκεί στο Ασοντό.

Είχαν κι ένα ακόμη μεγάλο όπλο φέτος οι Σιωνιστές. Η δημοσιογράφος της Χααρέτζ, Αμίρα Χας, είχε επιβιβαστεί στο Dignite - Al Karama και η ανταπόκρισή της, με το γνωστό τυπικό και ουδέτερο ύφος, περιέγραψε κομάντο που σημάδευαν μεν με τα όπλα, όμως στη συνέχεια βοήθησαν τους επιβάτες να περάσουν στα φουσκωτά, τους αντιμετώπισαν με ευγένεια πάνω στο πολεμικό, τους πρόσφεραν νερό και φρούτα, γενικώς υπήρξαν άψογοι από τη στιγμή που δεν αντιμετώπισαν αντίσταση. Η Χααρέτζ συνέδευσε το ρεπορτάζ της Χας με φωτογραφία που μοιρασε στο ισραηλινός στρατός και δείχνει έναν στρατιώτη να προσφέρει φρούτα στους συλληφθέντες και αυτοί ν' απλώνουν το χέρι και να τα παίρνουν. Το συμπέρασμα βγαίνει εύκολα και δεν χρειαζόταν να το γράψει η Χας: «Πέρυσι ήταν οι Τούρκοι του Mavi Marmara που επιτέθηκαν στους κομάντο, γ' αυτό και είχαμε τραγική εξέλιξη της επιχείρησης. Φέτος που δεν υπήρξε η παραμικρή αντίσταση, όλα κύλησαν ομαλά. Η κάθε πλευρά διατηρεί τις απόψεις της ως προς τη νομιμότητα του ταξιδίου της Γάζα και το δικαίωμα του Ισραήλ να ενεργεί στρατιωτικά ακόμα και στα διεθνή ύδατα, όμως και οι δυο πλευρές τήρησαν τους κανόνες πολιτισμού κατά την εμπλοκή τους και όλα ελήξαν ομαλά. Άλλωστε, το Ισραήλ είχε ήδη ολόκληρη τη «διεθνή κοινότητα» στο πλευρό του. Από τον Μπαν Κι Μουν και την Κλίντον μέχρι τον Παπανδρέου.

Το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών ξεπέρασε κάθε προηγούμενο. Στην πρώτη φάση ήταν ο Παπουτσής που ανέλαβε με τη φασιστικό τύπου απαγόρευση απόπλου να ματαιώσει το εγχείρημα του «Στολίσκου της ελευθερίας II». Στο τέλος ήταν ο Λαμπτρινίδης που ανέλαβε να δικαιολογήσει πλήρως την πειρατική ενέργεια των Σιωνιστών. Η αρπαγή ενός σκάφους στα διεθνή ύδατα, ούτε καν στη ζώνη αποκλεισμού των 20 ναυτικών μιλών που αυθαίρετα έχει οριοθετήσει το Ισραήλ έξω από τα θαλάσσια σύνορα της Λωρίδας της Γάζας, ονομάστηκε από το ελληνικό ΥΠΕΞ «ανακοπή του πλου του σκάφους Dignite». Λες και απλά μπήκαν μπροστά και του έφραξαν το δρόμο! «Μεταξύ των επιβιβαστών συγκαταλέγεται και ένας ελληνικός πολίτης, ο οποίος επιβιβάσθηκε παρόπτυπα στο σκάφος, παρά τις προειδοποιήσεις των αρμόδιων ελληνικών αρχών ότι δε διαθέτει κατάλληλα ταξιδιωτικά έγγραφα», συνεχίζει η ανακοίνωση! Τι θα πει παράποτη επιβίβαση; Διαπράχτηκε κανένα αδίκημα; Οχι βέβαια. Και τι είδους ταξιδιωτικά έγγραφα χρειάζονται; Τίποτ' άλλο πέρα από το διαβατήριο; Καινούργιους όρους περί τη νομιμότητα θα μάθουμε από τις τσατσάδες των Σιωνιστών στη χώρα μας.

ΥΓ: Οι φετινές εξελίξεις, με τη ματαίωση του απόπλου του Στολίσκου και την αναμενόμενη αρπαγή του Dignite - Al Karama, ανοίγουν μια άλλη συζήτηση που έχει να κάνει με την τακτική της αληλεγγύης προς τον πλαισινιακό λαό και την αντίστασή του, με τα μέτωπα πάλης και τις στοχεύσεις της αληλεγγύης.

Προβοκάτσια κατά των απεργών πείνας της Υπατίας

Την ευκαιρία να πάρουν εκδίκηση από τους απεργούς πείνας της Υπατίας βρήκαν η Αστυνομία και τα παπαγαλάκια της στα ΜΜΕ. Με ενορχηστρωτή τη ΓΑΔΑ στήθηκε ένα ολόκληρο σκηνικό, με τη σύλληψη τεσσάρων πρώην απεργών πείνας στο αεροδρόμιο, τους οποίους παρουσίασαν ως... κλεπταποδόχους, συλλαμβάνοντάς τους την ώρα που ετοιμάζονταν να ταξιδέψουν για την πατρίδα τους. Αλήθεια, υπάρχουν πολλοί που θα κουβαλούσαν μαζί τους στο αεροδρόμιο, στο σακκίδιο που τηρούν μέσα στο αεροπλάνο, αντικείμενα κλεμμένα; Ειδικά οι πρώην απεργούς πείνας της Υπατίας, που έδωσαν έναν τόσο σκληρό και επίπονο σγώνα, θα ρισκάριζαν να μεταφέρουν από ένα παλιό λάπποπ και από ένα δυο παμπάλαια κινητά στο αεροδρόμιο, ξέροντας ότι είναι κλεμμένα, όταν στόχος τους είναι να καταφέρουν επιτέλους κάποια στιγμή να νομιμοποιηθούν;

Η ΓΑΔΑ, με ανακοίνωσή της, παρουσίασε ως κλοπιμαία αντικείμενα αγορασμένα κανονικά από μαγαζιά, αντικείμενα αγορασμένα από το παζάρι στο Μοναστηράκι, αντικείμενα αγορασμένα χέρι με χέρι, ακόμα και αντικείμενα χολαροσμένα, που προσφέρονταν για ανταλλακτικά. Αντικείμενα άμεσης προσωπικής χρήσης, όπως κινητά, φορτιστές και γυαλιά, και αντικείμενα που ποτέ δεν θα μπορούσαν να κλαπούν, όπως φρτηνά αρώματα από τους υπαίθριους πάγκους.

Μήπως όποιος ογοράζει ένα παλιό λάπποπ χέρι με χέρι ζητάει και απόδειξη αγοράς από τον προηγούμενο ίδιοκτή του; Μήπως έρει αν κάποτε κλάπηκε και πόσους ιδιοκτήτες άλλαξε έκτοτε; Γεμάτες είναι καθημερινά οι εφημερίδες και το Ιντερνετ από αγγελίες για ανάλογα αντικείμενα που πουλιούνται χέρι με χέρι.

«Από την έρευνα-προσανάκριση διαπιστώθηκε ότι τα παραπάνω αντικείμενα είχαν κλαπεί από οικίες και οχήματα στην Αθήνα και αποδόθηκαν στους κατόχους τους», αναφέρει η ανακοίνωση της ΓΑΔΑ. Δεν λέει, όμως, ποια αντικείμενα επιστράφηκαν. Επιστράφηκαν μήπως τα γυαλιά και τα αρώματα; Επιστράφηκε ένα παλιό playstation που ήρθε σαν δώρο από τα Χανιά; Επιστράφηκε ένα αυτοφορτιζόμενο τρυπάνι, που επίσης ήρθε από τα Χανιά, καθώς ο κάτοχό του είναι ξυλουργός; Επιστράφηκαν τα προσωπικά κινητά, αγορασμένα κι αυτά στα Χανιά; Επιστράφηκαν και οι φορτιστές των κινητών; Και γιατί δεν ανακοίνωσαν ότι βρήκαν και μερικά χολαροσμένα κινητά, αλλά μίλησαν μόνο για μποταρίες;

Οι τέσσερις δικογραφίες που φτιάχτηκαν (και όχι μία ενιαία) δείχνουν καθαρά πως στήθηκε αυτή η υπόθεση. Το 90% των αντικειμένων που αναφέρονται ως κλοπιμαία ουδέποτε έχουν καταγγελθεί ως τέτοια! Το ένα από τα τέσσερα λάπποπ παρουσιάζεται ως προϊόν κλοπής από την Εργασία Καταστημάτων.

Εμφάνισαν ως κλοπιμαία ακόμη και αντικείμενα για τα οποία υπάρχουν ένα λάπποπ πριν από λίγο καιρό, αλλά δεν το ανέφερε σε καμία αστυνομική υπηρεσία! Και πώς κατάλαβαν οι συνάδελφοι του ότι είναι δικό του και τον ειδοποίησαν να πάει να το αναγνωρίσει; Φαίνεται πως διαθέτουν μαντίκες ικανότητες!!!

Εμφάνισαν ως κλοπιμαία μάρκας διακρέμοντας στην Αυτόφωρο Μονομελές Πλημμελειοδικείο (το χαμηλότερου βαθμού δικαστήριο), το οποίο μάλιστα τους άφησε ελεύθερους μέχρι να γίνει η δίκη τους την Παρασκευή, μολονότι οι τρεις δεν είναι κάποιοι Αθήνας. Ο δικαστής είδε τους ανθρώπους και κατάλαβε ότι δεν υπήρχε περίπτωση να είναι κλέφτες ή κλεπταποδόχοι και να κουβαλούν φόρα-παρτίδα ασήμαντης αεροδρόμιο. Κατάλαβε ότι σκοπός τους δεν ήταν να διαφύγουν από την Ελλάδα, αλλά να κάνουν το ταξίδι στις πατρίδες τους, που κέρδισαν με τον αγώνα τους, και να επιστρέψουν στις δουλειές τους.

Ούτε είναι τυχαίο ότι καταγελία κλοπής!

Είναι φανερό τι έγινε. Φώναξαν δυο ανθρώπους που είχαν καταγγελεί κλοπή λάπποπ, τους είπαν ότι άμα δηλώσουν ότι τα αναγνωρίζουν και ότι ζητούν την ποινική δίωξη των συλληφθέντων, θα τους τα δώσουν, χωρίς άλλη διαδικασία, και αυτοί δέχτηκαν να παίξουν το παιχνίδι, αδιαφορώντας αν έτσι έμπλεκαν σε περιπτέτεις κάποιους αθρώπους. Στόχος τους ήταν να δημιουργήσουν μια προβοκάτσια σε βάρος των πρώην απεργών πείνας, διοχετεύοντας την ειδηση ότι συνελήφθησαν τέσσερις απ' αυτούς με τις βαλίτσες τους γεμάτες με κλοπιμαία και δημιουργώντας κλίμα ενάντια σε όλους. Ομως, είναι τόσο «σοβαρή» η κατηγορία, που και οι τέσσερις συλληφθέντες παραπέμφθηκαν στο Αυτόφωρο Μονομελές Πλημμελειοδικείο (το χαμηλότερου βαθμού δικαστήριο), το οποίο μάλιστα τους άφησε ελεύθερους μέχρι να γίνει η δίκη τους την Παρασκευή, μολονότι οι τρεις δεν είναι κάποιοι Αθήνας. Ο δικαστής είδε τους ανθρώπους και κατάλαβε ότι δεν υπήρχε περίπτωση να είναι κλέφτες ή κλεπταποδόχοι και να κουβαλούν φόρα-παρτίδα ασήμαντης αεροδρόμιο. Κατάλαβε ότι σκοπός τους δεν ήταν να διαφύγουν από την Ελλάδα, αλλά να κάνουν το ταξίδι στις πατρίδες τους, που κέρδισαν με τον αγώνα τους, και να επιστρέψουν στις δουλειές τους.

Είναι φανερό τι έγινε. Φώναξαν δυο ανθρώπους που είχαν καταγγελεί κλοπή λάπποπ, τους είπαν ότι άμα δηλώσουν ότι τα αναγνωρίζουν και ότι ζητούν την ποινική δίωξη των συλληφθέντων, θα τους τα δώσουν, χωρίς άλλη διαδικασία, και αυτοί δέχτηκαν να παίξουν το παιχνίδι, αδιαφορώντας αν έτσι έμπλεκαν σε περιπτέτεις κάποιους αθρώπους. Στόχος τους ήταν να δημιουργήσουν μια προβοκάτσια σ

νένας από τους μάρτυρες αστυνομικούς ή πολίτες δεν εμφανίστηκε στο δικαστήριο. Μάλιστα, συνέβη ένα επεισόδιο που αποκαλύψει ότι η υπόθεση είναι στημένη για να βγει πολιτική υπεραξία. Το δικαστήριο ανέβαλε τη δίκη για την Παρασκευή και διέταξε την άρση της κράτησης των συλληφθέντων, όμως οι ασφαλίτες που τους συνόδευαν προσπάθησαν να τους περάσουν και πάλι χειροπέδες, δηλώνοντας ότι θα τους μεταφέρουν στο αεροδρόμιο. Μετά από έντονες διαμαρτυρίες αλληλέγγυων, παρέμβαση της συνηγόρου Αννούς Παπαρούσου στο δικαστήριο και δήλωσης ότι θα υποβληθεί μήνυση για παράνομη κατακράτηση, που τρομοκράτησε τον επικεφαλής της συνοδείας (τηλεφωνούσε απεγνωσμένα σε κάποιον ανώτερο, που τον πίεζε να τους μεταφέρει πάλι στα κελιά του αεροδρόμιου και φώναζε «δεν έχω δικαίωμα να τους κρατήσω»), δόθηκε τελικά εντολή να τους αφήσουν ελεύθερους. Ας σημειωθεί πως όταν τους έστειλαν στο δικαστήριο, δεν τους παρέδωσαν τα χαρτιά τους (διαβατήριο, απόρριψη αναβολής της απέλασης κ.λπ.), ούτε τα χρήματα που τους πήραν, ούτε τα υπόλοιπα προσωπικά τους αντικείμενα. Ήταν σίγουροι πως θα τους πάρουν πίσω κρατούμενους, για να τους παρουσιάσουν σαν μεγάλους εγκληματίες και να τους περιφέρουν δεμένους με χειροπέδες. Δεν τους πέρασε, όμως.

Αργά το απόγευμα, οι τεσσερις μετανάστες, συνοδεύμενοι από αλληλέγγυους, πήγαν στο Τμήμα του αεροδρόμιου και παρέλαβαν τα χαρτιά τους, τα λεφτά τους και τις βαλίτσες τους (χωρίς τα πράγματα που τους κατέσχεσαν). Η δίκη θα γινόταν χτες Παρασκευή.

Με απόρριψη του υφυπουργού Εξωτερικών συστήθηκε «Εθνική Επιτροπή εκπροσώπησης της ελληνικής επιχειρηματικής κοινότητας στο Επιχειρηματικό Συμβούλιο ΟΣΕΠ» (Οργανισμός Συνεργασίας Ευεξίνου Πόντου), που θα έχει ως βασικό στόχο «πην ανάδειξη της ελληνικής επιχειρηματικής παρουσίας στην ευρύτερη περιοχή του Ευεξίνου Πόντου και την υποστήριξη και ενίσχυση των ελληνικών επιχειρήσεων που αναπτύσσουν δραστηριότητα σε αυτήν».

Δεν δημιουργείται δαπάνη στον κρατικό προϋπολογισμό, λένε, όμως όλοι οι συμμετέχοντες φορείς επιχορηγούνται από το κράτος.

Ηταν έγκλημα

Ο μπάμπερ Χαν ξεψύχησε αβοήθητος στο κέντρο κράτησης υπό απέλαση αλλοδαπών του Ελληνικού. Ούτε η «κακιά στηγάμη» φταιεί ούτε κάποιο ιατρικό λάθος, έστω κι αν υπήρξε τέτοιο. Ενοχηί είναι η πολιτική γηγεσία που αντιμετωπίζει τους μετανάστες σαν ζώα. Ο άνθρωπος ήταν άρρωστος και ουδείς τον περιέθαλψε. Οταν παραπονέθηκε για την υγεία του, οι γιατροί της «ευαίσθητης» ΜΚΟ του έδωσαν παυσίπονα. Οταν επανήλθε σε μαύρο χάλι και αναγκάστηκαν να καλέσουν ασθενοφόρο, ήταν αργά. Ο άνθρωπος ξεψύχησε αβοήθητος. Αν δεν ήταν μετανάστης, κρατούμενος υπό απέλαση, θα έβρισκε τέτοιο φρικτό τέλος που απάδει σε κάθε έννοια πολιτισμού;

Οι συγκρατούμενοί του δικαίως εξεγέρθηκαν. Τους αντιμετώπισαν με τα ΜΑΤ. Κυριολεκτικά τους τσάκισαν. Έχοντας νωπές τις εικόνες από την πλατεία Συντάγματος, μπορούμε να φανταστούμε τι υπέστησαν αυτοί οι άνθρωποι, που ο «μέσος» μπάτσος τους θεωρεί μιάσματα. Δεν σταμάτησαν, όμως, στον ξυλοδαρμό. Αρπαξαν οχτώ απ' αυτούς, τους τύλιξαν σε μια κόλλα χαρτί και τους έστειλαν κατηγορούμενους με κακουργήματα! Προς παραδειγματισμό των υπόλοιπων και όσων θα βρεθούν στη θέση τους στο μέλλον.

Ο θάνατος ενός ανθρώπου και ο διωγμός άλλων οχτώ πέρασε και πάλι στα ψιλά. Είναι, βλέπετε, μετανάστες...

Κατά 36% αυξήθηκαν οι άνεργοι σ' ένα χρόνο

Στο 15,8% έφτασε η ανεργία, όπως τη μετράει η Ελστατ, τον Απρίλη του 2011, από 11,9% που ήταν τον Απρίλη του 2010. Πρόκειται για έναν δείκτη που υποεκτιμά την ανεργία, όπως πολλές φορές έχουμε σημειώσει, αφού αρκεί και μια ώρα εργασίας κατά την εβδομάδα της έρευνας για να καταταγεί κάποιος στους εργαζόμενους και όχι στους ανέργους. Σημασία, λοιπόν, δεν έχει ο δείκτης

καθειστός, αλλά η σύγκρισή του χρόνο προς χρόνο.

Διαπιστώνουμε, λοιπόν, ότι ο συγκεκριμένος δείκτης έχει αύξηση 35,9% μέσα σ' ένα χρόνο. Σε απόλυτους αριθμούς αυτό σημαίνει 207.736 άνεργους περισσότερους μέσα σ' ένα χρόνο!

Παραδοσιακά, ο Απρίλης είναι μήνας που ανοίγουν οι εποχιακές εργασίες, κυρίως ο τουρισμός. Γ' αυτό και

το ποσοστό ανεργίας της Ελστατ ήταν το Μάρτη 16,2%, ενώ τον Απρίλη έπεισε ελαφρά στο 15,8%. Μιλάμε για αδιόρατη πτώση, που δείχνει δυο πράγματα. Πρώτο, ότι ο τουρισμός δεν θα έχει την αύξηση που λένε τα κυβερνητικά ηχεία και δεύτερο ότι οι καπιταλιστές του τουρισμού θα τη βγάλουν με λιγότερο προσωπικό, στύβοντας περισσότερο τους εργαζόμενους.

Αξίζει αικόμη ν' αναφέρουμε, ότι το ποσοστό ανεργίας στους νέους 15-24 ετών φτάνει το 43,1% και στην αμεσως επόμενη ηλικιακή κατηγορία (25-34 ετών) το 22,3!!! Τα ποσοστά αυτά, σημαντικά υποεκτιμένα, δεν χρειάζονται κανένα σχόλιο. Μιλάνε μόνα τους. Μέχρι το τέλος του χρόνου, με την «ύφεση» να βαθαίνει, ο δείκτης ανεργίας της Ελστατ θα πλησιάσει το 20%

Ο ΕΦΕΤ συνεχίζει να κάνει πλάτες στη Lidl

Λεφτά υπάρχουν...

Μπορεί στην Ελλάδα η ανεργία να καλπάζει, μπορεί το κράτος να κλείνει ή να συγχωνεύει φορέις με μικρό ή μεγαλύτερο κοινωνικό έργο, όταν όμως πρόκειται για τις μπίζνες των καπιταλιστών, ακόμα και όταν αυτές οι μπίζνες γίνονται στο εξωτερικό, τότε το κράτος δεν διστάζει να δημιουργήσει καινούργιους φορείς.

Την προηγούμενη εβδομάδα είχαμε αποκαλύψει, ότι ο ΕΦΕΤ, μετά από δικά μας δημοσιεύματα και συνεχείς οχλήσεις μας σε παράγοντες του ΔΣ, αναγκάστηκε να εκδώσει δελτίο Τύπου, την Πέμπτη, 14 Ιουλίου, στο οποίο ανέφερε ότι τα προϊόντα κιμά από βιδονό κρέας, προέλευσης Γερμανίας, της εταιρίας Lidl, που βρέθηκαν μολυσμένα με το βακτήριο E.coli, αποτελούν παράγοντα κινδύνου για τη δημόσια υγεία.

Την ίδια ημέρα και μετά από μερικές ώρες, η Lidl εξέδωσε μια προκλητική ανακοίνωση, στην οποία ανάμεσα σ' άλλα δήλωνε ότι «τα αποτελέσματα των αναλύσεων αποδεικνύουν ότι τα τρόφιμα μας είναι ασφαλή». Μ' αυτή την προκλητική ανακοίνωση η Lidl διαπράττει το έγκλημα της παραπληροφόρησης, το οποίο, με βάση το άρθρο 21 της Κοινής Υπουργικής Απόφασης (ΚΥΑ) 15523/2006, τιμωρείται με πρόστιμο από 2.000 έως 200.000 ευρώ. Σε περίπτωση δε υποτροπής το πρόστιμο αυξάνεται πάρα πολύ και κινείται από 20.000 μέχρι 1.000.000 ευρώ. Στην προκειμένη περίπτωση η Lidl για ένα ολόκληρο εικοσάμερο παραπληροφόρηση που κάνει η Lidl, επιδιώκει να επικοινωνήσουμε με τον αντιπρόσδρο του ΔΣ του ΕΦΕΤ. Καταφέραμε, μετά από συνεχείς οχλήσεις, να επικοινωνήσουμε μαζί του, για να του θέσουμε όλα τα ζητήματα που προσαναφέραμε για την παραπληροφόρηση της Lidl. Στις πιεστικές μας ερωτήσεις εισπράξαμε απ' αυτόν απειλές και άρνηση να προχωρήσει άμεσα σε κυρώσεις κατά της Lidl. Πέρασαν ήδη αρκετές μέρες από τότε που επικοινωνήσαμε μαζί του, και η εταιρία συνεχίζει να παραπληροφορεί, ενώ ο ΕΦΕΤ όχι

κάνουμε κουμάντο και βγάλτε το σκασμό, γιατί θα έχετε την τύχη του προέδρου του ΕΦΕΤ, που ο υπουργός Υγείας Α. Λοβέρδος τον εξανάγκασε σε παραίτηση. Μ' αυτή την προκλητική ανακοίνωση η Lidl διαπράττει το έγκλημα της παραπληροφόρησης, το δεύτερο την πληροφορία ότι υπηρεσιακοί παράγοντες εισηγήθηκαν την επιβολή κυρώσεων και για την παραπληροφόρηση που κάνει η Lidl, επιδιώκειμε να αποφεύγουμε μόνο για το συμφέρον των εταιριών, όπως έγινε με τον εξαναγκασμό σε παραίτηση του προέδρου του ΕΦΕΤ. Τέλος, επιβεβαιώνεται για μια ακόμη φορά η πάροια θέση μας, ότι πρώτιστο μελήμα των υπουργών και των ΔΣ των ελεγκτικών μηχανισμών είναι η εξασφάλιση της αποκόμισης ανώτατων καπιταλιστικών κερδών από τις επιχειρήσεις και όχι η υπεράσπιση της δημόσιας υγείας.

σα, όλες τις ανακοινώσεις από την ηλεκτρονική σελίδα της. Εμείς, έχοντας υπόψη πράττοντας ο άρθρο 21 της ΚΥΑ, που προβλέπει την επιβολή κυρώσεων για την παραπληροφόρηση που κάνει η Lidl, επιδιώκειμε να αποφεύγουμε μόνο για το συμφέρον των εταιριών εισηγήθηκαν την επιβολή κυρώσεων και για την παραπληροφόρηση που κάνει η Lidl. Στις πιεστικές μας ερωτήσεις εισπράξαμε απ' αυτόν απειλές και άρνηση να προχωρήσει άμεσα σε κυρώσεις κατά της Lidl. Πέρασαν ήδη αρκετές μέρες από τότε που επικοινωνήσαμε μαζί του, και η εταιρία συνεχίζει να παραπληροφορεί, ενώ ο ΕΦΕΤ όχι

επιχορήγηση 160.740 ευρώ - μία θέση εργασίας.

Μονάδα παραγωγής υάλου - επιχορήγηση 228.177 ευρώ - μία θέση εργασίας.

Ιδρυση ξενοδοχειακής μονάδας - επιχορήγηση 409.731

Αλήθειες από λάθος κατεύθυνση

Ο Δημήτρης Τζίοβας, καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Birmingham της Αγγλίας, ασφαλώς δεν ονήκει στους πολέμους του προσχέδιου της Διαμαντοπούλου. Ανήκει σ' αυτούς, που όπως ο ίδιος λέει με τη διατύπωση κάποιων σκέψεών του «ίσως βιοθήσει στην προσπάθεια για διεθνοποίηση και τόνωση της εξωστρέφειας των AEI που, σύμφωνα με την υπουργό, αποτελούν έναν από τους πιλόνες αλλαγών του νέου νόμου». Προσπαθώντας να «βιοθήσει» ο κύριος καθηγητής αναφέρεται στη σχετική εμπειρία του από τα πανεπιστήμια του εξωτερικού, στων οποίων το μοντέλο προσπαθεί να προσδιάσει το ελληνικό πανεπιστήμιο η ξενόδουλη κυβέρνηση και η ηγεσία του υπουργείου Παιδείας. Και άμελά του λέει πικρές αλήθειες, που στραπατασάρουν το προσχέδιο νόμου και τη φιλολογία που αναπτύσσουν οι υποστηρικτές του, ότι δήθεν ενισχύει το δημόσιο πανεπιστήμιο, το «αυτοδιοίκητο» και διατηρεί ανέπαφη τη δημόσια χρηματοδότησή του.

Παρακολουθείστε το σχολιασμό από τον κ. καθηγητή ορισμένων πτυχών του προσχέδιου: «Η πρώτη αφορά την εκλογή του πρύτανη με διεθνή πρόσκληση ενδιαφέροντος. Μια τέτοια διαδικασία δύσκολα θα αποδώσει, γιατί στον ογλοσαξινικό χώρο, όπου εφαρμόζεται εδώ και χρόνια, έχει αναπτυχθεί μια κάστα πανεπιστημιακών οι οποίοι ασχολούνται αποκλειστικά με τη διοίκηση των πανεπιστημάνων και ελάχιστα ή καθόλου με την έρευνα. Εχοντας επιλέξει τον τομέα της διοίκησης, ξεκινούν συνήθως ως κοσμήτορες, πρόεδροι κολεγίων ή αντιπρυτάνεις για να καταλήξουν πρυτάνεις αρχικά σε μικρότερα και μετά σε μεγαλύτερα πανεπιστήμια ανά τον ογλόφωνο κόσμο. Άλλαζουν πανεπιστήμια όπως τα στελέχη επιχειρήσεων μετακινούνται από επιχειρήση σε επιχειρήση, καθ' ότι και στην περίπτωσή τους το κίνητρο είναι κατ' εξοχήν οικονομικό. Για την προσέλκυσή τους επιστρατεύονται γραφεία ειδικευμένα στο λεγόμενο head hunting και τούτο εξηγεί γιατί ο μισθός ορισμένων πρυτάνεων βρετανικών πανεπιστημάνων είναι σχεδόν διπλάσιος από αυτόν του βρετανού πρωθυπουργού και αντίστοιχα υψηλές είναι και οι αμοιβές των αντιπρυτάνεων...»

Οι περισσότεροι που ασχολούνται με τη διοίκηση των πανεπιστημάνων στον ογλόφωνο χώρο είναι δοκιμασμένοι, και ενίστε στυγοί, μάνατζερ και μέτριοι ή άσημοι πανεπιστημιακοί. Ο νέος νόμος δεν πρέπει να διαιωνίζει την αυταπάτη ότι θα πετύχει καλή διοίκηση από διεθνείς αστέρες, γιατί οι εξέχοντες επιστήμονες διεθνώς δεν ασχολούνται τόσο με τη διοίκηση όσο με την επιστήμη τους. Για ποιον λόγο να έρθει κάποιος από το εξωτερικό να αναλάβει τη διοίκηση ενός ιδρύματος όταν λείπει το οικονομικό κίνητρο, δεν έχει εμπειρία της ελληνικής διοίκησης και γραφειοκρατίας, ενώ το θεσμικό πλαίσιο δεν θα του επιτρέπει ελευθερία κινήσεων;...

Η ταυτόχρονη κατοχή θέσης ΔΕΠ σε ελληνικό και ξένο πανεπιστήμιο επίσης δεν θα αποδώσει και έχει αποτύχει και στο παρελθόν. Σε αυτή την περίπτωση θα ήταν προτιμότερο να διδεται η δυνατότητα σε διακεκριμένους επιστήμονες από το εξωτερικό να διεκδικούν από εξαιμνιαίες ως διετέις ερευνητικές ή διδακτικές fellowships με υψηλά κίνητρα, ούτως ώστε να διευκολύνεται η τακτική εναλλαγή των εταίρων και να μην παρατηρείται το φαινόμενο οι διπλοθεσίτες να δεσμεύουν τις θέσεις για χρόνια, περνώντας μόνο λίγες εβδομάδες στα ελληνικά πανεπιστήμια και το υπόλοιπο διάστημα να βρίσκονται στο εξωτερικό...

Αλλωστε ο θεσμός των fellowships, και όχι η διπλοθεσία, είναι η πιο αποτελεσματική διεθνώς μέθοδος προσέλκυσης ικανών επιστημόνων ή προώθησης της έρευνας σε συγκεκριμένους τομείς... Εφόσον προβλέπεται αξιολόγηση των καθηγητών κάθε πέντε χρόνια, καλό θα ήταν να αικολουθήσει μια άλλη πρόσφατη διεθνής πρακτική, σύμφωνα με την οποία οι καθηγητικές βαθμίδες έχουν 3-4 μισθολογικά κλιμάκια και για να περάσει κανείς από το ένα στο άλλο θα πρέπει να αξιολογείται επί τη βάσει συγκεκριμένων κριτηρίων... Για να ιδρυθούν έδρες με χορηγίες ή δωρεές στα ελληνικά πανεπιστήμια απαιτούνται μοντέλα κοστολόγησης δύον των υπηρεσιών, όπως συμβαίνει σε ξένα πανεπιστήμια, στα οποία στο κόστος μιας έδρας δεν υπολογίζεται μόνο ο μισθός του διδάσκοντος αλλά και όλο το έμβεον κόστος από τη βιβλιοθήκη και τις διοικητικές υπηρεσίες ως τη φοιτητική μεριμνα...».

■ Ο αγώνας ενάντια στο προσχέδιο της Διαμαντοπούλου

Αγώνας και για την υπεράσπιση του άρθρου 16 του Συντάγματος

Ο αγώνας για την υπεράσπιση του δημόσιου Πανεπιστήμιου ασφαλώς και θα δοθεί στους δρόμους. Από την οργάνωση, τη μαζικότητα, την ένταση, την αποφασιστικότητα και τη διάρκεια αυτών των μαχών θα εξαφτηθεί η κατάρρευση των σχεδίων κυβέρνησης-υπουργείου Παιδείας για να μεταλλάχθει το DNA του Πανεπιστήμιου. Στον αγώνα αυτόν, όμως, ως βασικότατη προσθήκη στη ζύμωση, συνεισφέρει και η ολίγθεια ότι το προσχέδιο της Διαμαντοπούλου είναι καταφανώς αντισυνταγματικό, ότι καταλύει το άρθρο 16, μέσω του οποίου διακηρύσσεται η ελευθερία στην επιστήμη, την έρευνα και τη διδασκαλία και το οποίο επιτάσσει αποκλειστικά δημόσια Πανεπιστήμια, πλήρως αυτοδιοικούμενα, τα οποία το κράτος έχει υποχρέωση να χρηματοδοτούνται.

Δε λογίζεται να είναι κανείς ειδικός, συνταγματολόγος ή νομικός, για να το διαπιστώσει αυτό. Αρκεί η πρώτη ανάγνωση. Παρόλ' αυτά έχουν αξία και οι επισημάνσεις των συνταγματολόγων και νομικών-πανεπιστημιακών καθηγητών, τη συνδρομή των οποίων ζήτησαν οι πρυτάνεις για να πολεμήσουν και στο επίπεδο αυτό το προσχέδιο νόμου. Τις γνωμοδοτήσεις τους έδωσαν οι συνταγματολόγος, καθηγητής του ΑΠΘ Χρυσόγονος και οι καθηγητές της Νομικής Γεραπετρίτης, Βλαχόπουλος και Ανθόπουλος. Οι καθηγητές συμφωνούν ότι ειδικά οι διατάξεις που αναφέρονται στο Συμβούλιο και στους «διορισμένους πρυτάνεις» προσβάλλουν το αυτοδιοίκητο των ιδρυμάτων. Τα σημεία που επικεντρώνουν τα πυρά της αντισυνταγματικότητας του προσχέδιου (σ.σ. αποτελούν αποσπάσματα από την έκθεση Χρυσόγονου και δημοσιεύτηκαν στην «Έλευθεροτυπίων») είναι τα εξής:

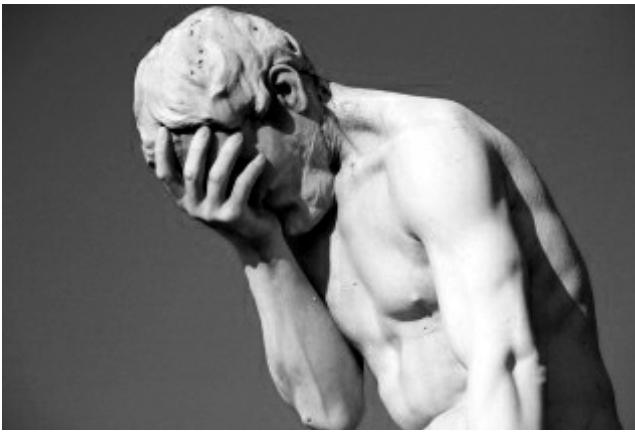
◆ **Συμβούλιο:** α) Παραβιάζεται η συνταγματική επιταγή της «πλήρους αυτοδιοίκησης» των ιδρυμάτων στην οποία αποτελέσματα από την έκθεση Χρυσόγονου επιτάσσεται σε επαρχικού τύπου συστήματα, όπως εκείνα που εφαρμόζονται στις ένοπλες δυνάμεις.

◆ **Καθηγητές:** Η αριθμητική διαδικασία, που απορρέει από την αρχή της αυτοδιοίκησης των AEI ή πρόβλεψη ότι το πρόγραμμα σπουδών του κάθε Προγράμματος Σπουδών (εδώ με την έννοια του παλιού Τμήματος) εγκρίνεται με απόφαση της διοικητικής συμμετοχής της Σχολής.

◆ **Διορισμός πρύτανη:** Εγείρονται μείζονα ζητήματα δημοκρατικής νομιμοποίησης του Συμβουλίου, ώστε να θεωρηθεί πως έχει την εξουσία να προσδιορίζει κατά την αυθαίρετη κρίση του ποιος θα καταλαμβάνει τις θέσεις του πρύτανη και των καθηγητών, τη συνδρομή των οποίων ζήτησαν οι πρυτάνεις για να πολεμήσουν και στο επίπεδο αυτό το προσχέδιο νόμου. Τις γνωμοδοτήσεις τους έδωσαν οι συνταγματολόγος, καθηγητής του ΑΠΘ Χρυσόγονος και οι καθηγητές της Νομικής Γεραπετρίτης, Βλαχόπουλος και Ανθόπουλος. Οι καθηγητές συμφωνούν ότι ειδικά οι διατάξεις που αναφέρονται στο Συμβούλιο και στους «διορισμένους πρυτάνεις» προσβάλλουν το αυτοδιοίκητο των ιδρυμάτων μέσω της αποτελεσματική συμμετοχή στην εκπαίδευτη διαδικασία διδακτικών μέσων. Τούτο, βέβαια, δεν σημαίνει ότι το Σύνταγμα επιτάσσει τη δωρεάν διανομή βιβλίων, αλλά ότι, σε περίπτωση ολικής ή μερικής κατάργησης του συστήματος αυτού πρέπει να αντικατασταθεί από άλλο ισοδύναμο αποτελέσματος, π.χ. δημιουργία βιβλιοθηκών, με επαρκή αριθμό βιβλίων και χώρους, καθώς και με συνεχή δυνατότητα πρόσβασης των φοιτητών σε αυτές.

Εν προκειμένω, προβλέπεται η κατάργηση της διανομής διδακτικών συγγραμμάτων στους φοιτητές με δαπάνες του Δημοσίου. Εντούτοις, η πρόβλεψη του νομοσχεδίου περί ενίσχυσης των βιβλιοθηκών των ιδρυμάτων είναι προδήλως ανεπαρκής ως αντικατάσταση ισοδύναμου αποτελέσματος με τη δωρεάν διανομή βιβλίων.

◆ **Σύσταση (εντός AEI) Νομικού Προσώπου Ιδιωτικού Δικαίου:** Η επεργασία της διάταξης έρχεται σε αντίθεση προς το άρθρο 16, παρ. 1 του Συντάγματος και ειδικότερα προς την απορρέουσα από το άρθρο αυτό ελευθερία της επιστήμης, της έρευνας και της διδασκαλίας, δηλαδή την ακα-

Από τα παραπάνω είναι φανέρω δότι η υπεράσπιση του άρθρου 16 του Συντάγματος και ο αγώνας ενάντια στο έκτρωμα του υπουργείου Παιδείας που βάζει ταφόπλακα στο δημόσιο Πανεπιστήμιο είναι όψεις του ίδιου νομίσματος, είναι πράγματα αλληλένδετα.

Ευρισκόμενη με την πλάτη στον τοίχο η Διαμαντοπούλου, έχοντας απέναντί της το σύνολο σχεδόν της πανεπιστημιακής κοινότητας, είναι δυνατόν, να προσφύγει σε τερτίπια, επιχειρώντας μ

Αντιδράσεων συνέχεια

Στο χορό των αντιδράσεων για το προσχέδιο της Διαμαντοπούλου μπήκε και το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων. Η Σύγκλητος ομόφωνα απορρίπτει το προσχέδιο νόμου επειδή:

◆ Αναιρεί το δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της Ανώτατης Εκπαίδευσης, αφού με τη μείωση του χρόνου φοίτησης σε τριετή προγράμματα υποχρεώνει τους φοιτητές να συμπληρώνουν τις σπουδές τους με προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών ή προγράμματα Διά Βίου Μάθησης, για τα οποία προβλέπονται διδακτρά, μετακυλίοντας το κόστος σπουδών στην ελληνική οικογένεια.

◆ Εισάγει τριετείς κύκλους σπουδών, καθιστώντας ασαφή τα όρια μεταξύ της πανεπιστημιακής παιδείας και της επαγγελματικής κατάρτισης, με αποτέλεσμα τη δραστική υποβάθμιση της αξίας των πτυχίων και των επαγγελμα-

τικών δικαιωμάτων των πτυχιούχων.

◆ Άλλαζει ριζικά το μοντέλο διοίκησης, παραδίδοντας πλήρως τη διοίκηση σε εξωτερικούς παράγοντες ενός παντοδύναμου Συμβουλίου, καταργώντας τη συνταγματικά κατοχυρωμένη δημοκρατική νομιμοποίηση των οργάνων.

◆ Δεν προβλέπει σχέδιο για τη χρηματοδότηση και την υποστήριξη της βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας, ενώ εκχωρεί σημαντικές αρμοδιότητες της διοχείρισης της πανεπιστημιακής περιουσίας και της έρευνας σε ΝΠΙΔ εκφυλίζοντας τα Πανεπιστήμια σε Τριτοβάθμια Λύκεια.

◆ Περιορίζει ασφυκτικά το πανεπιστημιακό άσυλο και ουσιαστικά το καταργεί.

◆ Σταματά ουσιαστικά την κρατική χρηματοδότηση της φοιτητικής μέριμνας (σίτιση, δωρεάν συγγράμματα, στέγαση κ.λπ.).

◆ Τα παραπάνω οδηγούν

στη μετατροπή του δημόσιου Πανεπιστημίου σε εταιρία.

Απορριπτική στάση κρατά και το ΤΕΕ, το οποίο συνεδρίασε από κοινού με τις πρωτανικές αρχές των Πολυτεχνείων και τους κοσμήτορες των Πολυτεχνικών Σχολών. Στο σχετικό Δελτίο Τύπου επισημαίνεται ότι «επιχειρεύται μια πρωτοφανής επίθεση στο δημόσιο Πανεπιστήμιο». Τονίζονται επίσης ότι «Σήμερα στη Χώρα μας έχουμε 107.000 Διπλωματούχους Μηχανικούς υψηλού επιπέδου σπουδών και κατάρτισης. Το γεγονός ότι με το προσχέδιο νόμου δίνεται η δυνατότητα να υπάρξουν 3ετή προγράμματα σπουδών και κατάργηση της δομής των υπαρχόντων Τμημάτων (δηλαδή, των Τμημάτων Πολιτικών Μηχανικών, Αρχιτεκτόνων, Μηχανολόγων, Ηλεκτρολόγων Μηχανικών κλπ.) θα έχει ως αποτέλεσμα την υποβάθμιση των σπουδών και την υποβάθμιση της ποιό-

τητας άσκησης του επαγγελματος με άμεσο κίνδυνο για το δημόσιο συμφέρον... Εξάλλου, η κατάργηση των θεμελιώδων αρχών της αυτοδιοίκησης και των δημοκρατικών αιδημαϊκών διαδικασιών, θα έχει επικίνδυνες προεκτάσεις στο πεδίο του επαγγελματος και της απασχόλησης.

Τα προγράμματα σπουδών και επομένως οι ειδικότητες των Μηχανικών κινδυνεύουν πλέον να πολλαπλασιαστούν ανεξέλεγκτα, με μικρό επαγγελματικό εύρος και σε αναντίστοιχα επιστημονικά πεδία.

Η τάση στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο είναι η κατάργηση του "μοντέλου" της Μπολόνια. Άλλωστε, όπου αυτό εφαρμόστηκε διαπιστώθηκε ότι το 3+2 δεν ισοδυναμεί με τον ενιαίο 5ετή κύκλο σπουδών των Μηχανικών. Χαρακτηριστικά παραδείγματα της Ισπανία, η Ιταλία, η Γαλλία, Πανεπιστήμια της Αμερικής κ.α..».

■ Δίκη Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς

Προκλητικές καταδίκες-μήνυμα

Προκλητικές καταδίκες και ακόμα πιο προκλητικές πτονές επερύθραζε το έκτακτο τρομοδίκειο του Κορυδαλλού στους δικαζόμενους για την υπόθεση της «Συνωμοσίας των Πυρήνων της Φωτιάς». Οχι μόνο σε εκείνους που ανέλαβαν την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής τους στην οργάνωση (οι οποίοι είχαν αποχωρήσει από τη δίκη), αλλά και σε εκείνους που σθεναρά αφήνθηκαν στοιαδήποτε σχέση τους με την οργάνωση και ενοχοποιήθηκαν επειδή κάποιο αποτούτωμά τους βρέθηκε σε κάποιο κινητό αντικείμενο στο σπίτι του Χαλανδρίου, που βαφτίστηκε «γιάφκα». Μόνο δύο από τους κατηγορούμενους απαλλάχτηκαν, οι Ε. Ράλλης και Ν. Βογιατζάκης, ενώ ο Ε. Γιόσπας καταδικάστηκε για αδικήματα άσχετα από τη συμμετοχή στην οργάνωση.

Η απόφαση, ξέχειλη από πολιτική εκδικητικότητα, ξεπέρασε σε όλα τα σκέλη της κι αυτή ακόμα την εισαγγελική πρόταση, γεγονός που δεν είναι σύνθετος (συνήθως τα δικαστήρια δικάζουν πιο ήπια σε σχέση με τις εισαγγελικές προτάσεις). Και βέβαια, ήταν μια απόφαση στηριγμένη στη ναζιστική λογική της συλλογικής ευθύνης, η οποία αντικατέστησε την έλειψη αποδείξεων.

Επειδή δεν υπήρχε καμιά

απόδειξη συμμετοχής σε ενέργειες της οργάνωσης για τους Χ. Χατζημιχελάκη και Π. Αργυρού, ανέσυραν και πάλι το εφεύρημα της θητικής αυτούργαιας σε εκρήξεις (με άγνωστους φυσικούς δράστες!) και τους «έριξαν» από 37 χρόνια (τελική ποινή 25). Για να δείξουν ότι τάχαμου ερεύνησαν ενδελεχώς την υπόθεση, τροποποίησαν τις καταδίκες για τους Καραγιαννίδη, Μασούρα, Καρακατσάνη και Μητρούσια 11,5 χρόνια, Καραγιαννίδης 20 χρόνια, Μασούρας 11,5 χρόνια, Καρακατσάνη και Μητρούσια 11 χρόνια. Ας σημειωθεί ότι ο εισαγγελέας είχε προτείνει την αναγνώριση του ελαφρυντικού της μετεφηβικής ηλικίας σε όλους τους κατηγορούμενους και επιτρόπισε το ελαφρυντικό του πρότερου έντιμου βίου στους Μητρούσια, Μασούρα, Καρακατσάνη και Γιάσπα. Ο εισαγγελέας είχε προτείνει, επίσης, να γίνει δεκτό το αίτημα αναστολής εκτέλεσης της ποινής που υπέβαλαν οι

χανισμού. Στους τρεις τελευταίους αναγνώρισαν ένα ελαφρυντικό (μετεφηβική ηλικία) και έτοις οι ποινές διαμορφώθηκαν ως εξής: Καραγιαννίδης 20 χρόνια, Μασούρας 11,5 χρόνια, Καρακατσάνη και Μητρούσια 11 χρόνια. Ας σημειωθεί ότι ο εισαγγελέας είχε προτείνει την αναγνώριση του ελαφρυντικού της μετεφηβικής ηλικίας σε όλους τους κατηγορούμενους και επιτρόπισε το ελαφρυντικό του πρότερου έντιμου βίου στους Μητρούσια, Μασούρα, Καρακατσάνη και Γιάσπα. Ο εισαγγελέας είχε προτείνει, επίσης, να γίνει δεκτό το αίτημα αναστολής εκτέλεσης της ποινής που υπέβαλαν οι

Καρακατσάνη και Μασούρας, όμως το «μπετόν αρμέ» δικαστήριο απέρριψε την πρότασή του και τους έστειλε όλους στη φυλακή.

Δεν νομίζουμε ότι χρειάζονται ιδιαίτερα σχόλια. Ακόμη και φιλελεύθεροι αστικοί κύκλοι έφριξαν με το ύφος των ποινών. Βλέπετε, το ποινικό δίκαιο περιλαμβάνει την αρχή της αναλογικότητας. Μόνο που στις πολιτικές δίκες όλες οι αρχές πάνε περίπατο. Σ' αυτές τις δίκες μετράει μόνο η συντριβή των δικαζόμενων και το τρομοκρατικό μήνυμα που στέλνεται σε όλους τους υπόλοιπους «ζωηρούς νέους».

Τοκογλυφίας το ανάγνωσμα

Μπορεί η κυβέρνηση να θέτει –και επίσης– ως εθνικό στόχο την προστασία του ελληνικού τραπεζικού συστήματος στο πλαίσιο της όποιας λύσης «αναδιάρθρωσης» του κρατικού χρέους αποφασίσει το διαβούλιο των «μεγάλων» της Ευρωπαϊκής, οι τραπεζίτες όμως δεν δείχνουν την ίδια... εθνική ευαισθησία. Ή μάλλον, για να μη μιλάμε με γρίφους, στη γλώσσα της σύγχρονης αστικής πολιτικής εθνική ευαισθησία σημαίνει να διευκολύνει τους τραπεζίτες να «γδέρνουν» τοκογλυφικά το κράτος και μέσω αυτού τον ελληνικό λαό.

Αυτό το εθνικό έργο επιτελείται εν πολλοίσι με τον βροχοχρόνιο δανεισμό (κυρίως εξόδημα και τρίμηνα έντοκα γραμμάτια). Μπορεί οι κρατικές εγγυήσεις να επιτρέπουν στις τρά-

πεζες να αντλούν ρευστότητα από την EKT με σταθερό επιτόκιο, αποφεύγοντας έτοις τα υπέρογκα γι' αυτές επιτόκια της διατραπεζικής αγοράς, το κράτος όμως δανειζεται από τις τράπεζες με κυμανόμενο επιτόκιο, το ύφος του οποίου καθορίζεται από το γενικότερο ύφος των ελληνικών επιτοκίων στη δευτερογενή αγορά. Μ' άλλα λόγια, οι τράπεζες δανειζούνται από την EKT με 1,5% (1% μέχρι πρότινος) και δανειζούν το κράτος για τρεις μήνες (σήγουρη απόδοση, δηλαδή) με 4,58% (τρεις φορές πάνω), όπως συνέβη την περασμένη Τρίτη στη δημοπρασία τρίμηνων εντόκων γραμμάτων, μέσω της οποίας το κράτος δανειστηκε 1,625 δισ. ευρώ. Το βροχοχρόνιο χρέος ανακυκλώνεται και διευρύνεται συνεχώς, «ταΐζοντας» τις τράπεζες.

Ψευτοδεκανίκια της Διαμαντοπούλου

Με κουτοά και φεύγικα δεκανίκια «της πλάκας» προσπαθεί η Διαμαντοπούλου να χτίσει το επικοινωνιακό παιχνίδι του «διαλόγου» επί του προσχέδιου νόμου για τις αλλαγές στα Πανεπιστήμια. Ως μόνα στηρήματα ως τώρα έχει 133 επιόρκους πανεπιστημιακούς (ούτε καν τους «1000» της Γιαννάκου -που δ

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Η ζωή τραβάει την ανηφόρα με σημαίες και με τα βιούρλα... Οι «αγανακτισμένοι» σιδήνουν την οργή τους στα κύματα, επιστρέφοντας στην ευταξία της ξαπλώστρας, των αντηλιακών, της greek salad και της ωραίας, τακτοποιημένης ζωής όπως ήταν πριν αγανακτήσουν. The good old days, τότε που τους άρεσε και που οι βουλευτές ήταν καλοί γιατί διόριζαν, βοηθούσαν τα μαγαζάκια, βοηθούσαν γενικώς... Μύζαι γελιέστε, διάλειμμα είναι και από Σεπτέμβριο δια αγανακτήσουν και πάλι...

Αφού λέμε για αγανακτισμένους (ή άγανα κτισμένους, αν προτιμάτε), η βουλευτίνα Ολγα Ρενταρή Τέντε [ζέρω ότι κάτι σας λέει το επίθετο] έχει δύο εβδομάδες να πάτησε το πόδι της στον Εβρο, για να μην την λιντσάρουν. Αυτό τουλάχιστον δήλωσε η ίδια, όμως το ωραίο είναι παρακάτω. Ιδού τι λέει: «Περικύλωσαν το βουλευτικό μου αυτοκίνητο και άρχισαν να μου πετούν πέτρες, γιασούρτια, αβγά και μουσκάλια με νερό. Ενας μάλιστα είχε και μια ντουντούκα και την έβαλε στο αριστί μου και με εξέβριζε με τον πιο χυδαίο τρόπο και χειρονομούσε εναντίον μου. Εγώ που τίποτε δεν με φοβίζει έπαδα εκείνη την ημέρα σοκ. Και ξέρετε γιατί; Γιατί όλοι αυτοί που με προπλάκιζαν ήταν άτομα ηλικίας πάνω από εξήντα ετών. Φαίνονταν «αγανακτισμένοι», δεν είδα ούτε έναν κουκουλοφόρο ούτε μασκοφόρο ούτε τίποτε. Ήταν ηλικιώμενοι -το καταλαβαίνετε;- αυτοί που μας πετούσαν τα αβγά και τα γιασούρτια. Αυτό ήταν το τραγκό». Οντως τραγικό! Κι ακόμα πιο τραγικό το ότι δεν φαίνεται να κατάλαβε το γιατί ήταν τραγικό. Χαμπάρι!...

Είπαμε για διορισμούς παραπάνω και δυμηθήκαμε. Πάει, χάδηκε το όραμα της Ελλάδας, ξέρτισαν όλα... Ενα καιρό σε πηδούσαν για να σε διορίσουν και σε διόριζαν για να πηδείσου. Και φυσικά ο Χρηστάκης [αλήθεια, τι γίνεται αυτή η ψυχή;) δεν ήταν ο μόνος διδάξας. Τώρα πάνε αυτά... Είναι να μην αγανακτείς μετά;

Ήταν 24 του Ιούλη του 1825, όταν οι ελληνικές πολιτικές και στρατιωτικές δυνάμεις με έγγραφό τους προς την αγγλική κυβερνηση, ανέδεταν την προστασία της Ελλάδας στην Αγγλία. Ενάμιση αιώνα αργότερα, η προστασία της Ελλάδας ανατίθετο εκ νέου στον κ. Τριανταφυλλίδη (τι γελάτε ρε; Εντάξει, μπερδεύτηκα, στον Κωνσταντίνο Καραμανλή ήδελα να πω). Φαίνεται πως το 'χει η μέρα...

Το νέο κρούσμα-ανάμεσα σε δεκάδες άλλα- με τον ειδικό φρουρό και τον αρχιφύλακα σε κλαμπ (το κλουβί βαρβαριστή) της Αργυρούπολης, εγείρει για πολλοστή φορά ένα καίριο και πάντα αναπάντητο ερώτημα: Γιατί οι μπάτσοι [ην ακόμη δεν έχουν περάσει καν τις περιβόλες ψυχολογικές εξετάσεις: Θυμάστε;) κουβαλάνε μαζί τους τα κουμπούρια τους ακόμα και όταν βρίσκονται εκτός υπηρεσίας; Υπάρχει μια απάντηση άλλα καλύτερα πρώτα να μας δώσουν οι αρμόδιοι τις δικές τους. Εντάξει, ξέρω, επιβεβαιώνεται για άλλη μια φορά ότι η σήλη είναι ουτοπιστική...

Η κίνηση του δήμου της συμβασιεύουσας να στείλει τους οίκους ανοχής -έχει και η ανοχή τα όριά της- σε βιοτεχνικές ή βιομηχανικές περιοχές, βρίσκει απολύτως σύμφωνη τη στήλη. Τα μουρδέλα πρέπει να είναι ενοποιημένα και όλα μαζί και όχι διάσπαρτα εδώ, αιδώ κι εκεί.

Αν και ο κρατικός τζόγος είναι ο μόνος νόμιμος, η σήλη δέχεται απύπαυστη στοιχήματα για το ντέρμπι ξενοδόχοι εναντίον ταξιτζήδων με διαιτήτη τον τουρισμό και τρόπαιο το καλό της χώρας. Δεν κρύβουμε ότι τασσόμαστε αναφανδόν υπέρ των πρώτων, αφού η χώρα δεν πρέπει να μπει σε χειρότερες περιπέτειες και είναι καιρός να προστατέψουμε τον τουρισμό μας. Τι είναι αυτό το πράμα; Κουραστήκαμε πια, εκεί που καθόμαστε ειρηνικά στον καναπέ μας και τρώμε το παξιμάδι που έχουμε φτιάξει με το σκατό μας, με πίστη στη δημοκρατία και στις προσπάθειες που καταβάλλει η φιλόχρηστος ημών κυβέρνησης, να βλέπουμε να κλείνει τους δρόμους όποιος και όποτε του γουστάρει; Και πού είναι οι τίμοι έμποροι του κέντρου, να υψώσουν και πάλι την φωνή των και να συνταχθούν με τας δυνάμεις που επιδυμούν διακαώς το καλόν της χώρας μας; Μα ούτε μεσούντος του δέρους δεν πάουν να διαμαρτύρονται αι σκοτεινά δυνάμεις που επιδυμούν την οπισθόδρομήσιν της μέχρι πρότινος Ελλάδος της ανάπτυξης, της ισότιμης εταίρου και κραταίσ, εγγυήτριας της σταθερότητος δυνάμεων των Βαλκανίων; Τι γελάτε ρε βλακάνιοι;

«Χτυπήστε ευδεία, χτυπήστε την καρδιά. Μέσα σ' αυτό τον λευκό κύκλο των νεκρών, μέσα στη σιωπή, κάποιος τουλάχιστον να ουρλιάξει» [Σαλβατόρε Κουζιμόντο - «Χιόνι»].

Κοκκινοσκουφίτσα

Η παιδεία στο επίκεντρο των μεταρρυθμίσεων

Κλαφουρίσματα για το Δουβλίνο II

Στο θέμα του κανονισμού Δουβλίνο II και ειδικά της διάταξής του για την «πρώτη παράνομη είσοδο» επανήλθε ο υπουργός Προ Πο. Χ. Παπούτσης στο όπιτο συμβούλιο υπουργών Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων της ΕΕ, που έγινε στο Σοπότ της Πολωνίας την περασμένη Δευτέρα. Το κριτήριο της «πρώτης παράνομης είσοδου», είπε ο Παπούτσης, «αντιβαίνει, πέραν πάσης αφιβολίας, στην αρχή της δίκαιαις κατανομής ευθυνών», διότι δεν αφορά εξίσου όλα τα κράτη μελή. Άλλα διότι δεν έχουν εξωτερικά σύνορα από τα οποία να είναι δυνατή η «πρώτη παράνομη είσοδος» και άλλα (τις βόρειες χώρες) γιατί η «πρώτη παράνομη είσοδος» διά έρημάς ή θαλάσσης «είναι εντελώς θεωρητικό ενδεχόμενο».

Σύμφωνα με τα όσα ανακοινώθηκαν από το υπουργείο Προ Πο, ο Παπούτσης τόνισε ότι «με βάση το ισχύον θεσμικό πλαίσιο τα όπιτα

αυτά (σ.σ. οι μετανάστες) εγκλωβίζονται στην Ελλάδα η οποία και μετατρέπεται σε αποθήκη της Ευρώπης, πράγμα το οποίο δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό από την ελληνική κοινωνία. Συνεπώς, η Ελλάδα θεωρεί ότι το Κοινό Ευρωπαϊκό Σύστημα Ασύλου δεν μπορεί να οικοδομηθεί με ορθό τρόπο αν δεν διορθωθεί ο Κανονισμός Δουβλίνο II ως προς το κριτήριο της πρώτης παράνομης είσοδου» έτσι που να ισχύει η «θεσμικά κατοχυρωμένη αρχή της δίκαιαις κατανομής των ευθυνών».

Βέβαια, πριν λίγο καιρό, η τότε «συντονίστρια» της μεταναστευτικής πολιτικής της κυβέρνησης υφυπουργός Αννα Νταλάρα είχε ανακοινώσει με πολλά ταρατατζούμ, ότι από το ευρωκοινοβούλιο ξεκίνησε η διαδικασία αλλαγής του Κανονισμού Δουβλίνου II. Πράγμα που, όπως από τότε αποδείξαμε, ουδέποτε συνέβη. Ήταν απλά ένα προπαγανδιστικό τρικ της Νταλάρα, για να μοιράσει εύ-

σημα στον εαυτό της. Ομως, τα καραφγκιζίλικια της καρατομημένης πλέον Νταλάρα είναι το λιγότερο. Το σημαντικό είναι πως η κυβέρνηση Παπανδρέου δεν έχει καμιά διάθεση να σπάσει έμπρακτα το Δουβλίνο II. Κλαφουρίζει συνεχώς στα ευρωπαϊκά δργανα, με μοναδικό σκοπό να πάρει περισσότερο παραδάκι για τη μετατροπή της σε μια τεράστια ανοιχτή φυλακή για εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες. Γ' αυτό και ο Παπούτσης, πριν καταφερθεί ενάντια στο Δουβλίνο II, φρόντισε να υπενθυμίσει στους ομολόγους του ότι «η ΕΕ οφείλει να συνδράμει τα κράτη μέλη στα εξωτερικά σύνορα για να αντεπεξέλθουν στις ροές αυτές (σ.σ. τις μεταναστευτικές) μέσω της επιχειρησιακής συνεργασίας (EUROPOL, FRONTEX, EASO) και της χρηματοδοτικής ενίσχυσης».

ΥΓ: Την ώρα που ο Παπούτσης κλαφουρίζει στην Πολωνία και ζητούσε περισσό-

τερα χρήματα, στα άθλια κρατητήρια του παλιού αεροδρόμιου του Ελληνικού ένας μετανάστης από το Πακιστάν, που κρατούνταν για να απελαθεί, άφηνε εντελώς αβοήθητος την τελευταία του πνοή. Το πρώιμο παραπονέθηκε για δυσφορία και πτονοκεφάλους, αλλά οι γιατροί της ΜΚΟ που «προσέχουν» τους κρατούμενους αποφάνθηκαν ότι δεν έχει κανείς σημέρι, όταν άρχισε να κάνει επιθάνει. Οι συγκρατούμενοί του εξέγρηθηκαν, τα MAT κλήθηκαν να αποκαταστήσουν την τάξη τσακίζοντάς τους στο έδυλο με τα κλομπ και οχτώ απ' αυτούς χαρακτηρίστηκαν πρωταρίτοι και αφού ξυλοκοπήθηκαν όγρια, τυλίχτηκαν σε μια κόλλα χαρτί και στάλθηκαν στον εισαγγελέα με βαριές κατηγορίες. Προς παραδειγματισμό των υπόλοιπων.

Κανείς αξιωματούχος δεν είναι ασφαλής

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5
ο αργανός υπουργός Εσωτερικών

O Mohammed Khan διορίστηκε κυβερνήτης της επαρχίας Ουρούζγκαν μετά την πτώση των Ταλιμπάν και συνεργάζονταν στενά με τις αμερικανικές δυνάμεις κατοχής της δινοντάς τους πληροφορίες από την περιφέρεια της Καρζάι και τις δυνάμεις κατοχής της δινοντάς τους πληροφορίες από την περιφέρεια της Καρζάι.

Οι δολοφονίες αυτές αποτελούνται συχνού ισχυρού πλήγμα για το καθεστώς Καρζάι και τις δυνάμεις κατοχής της δινοντάς τους πληροφορίες για τις κινήσεις των Ταλιμπάν αλλά και παραπλανητικές πληροφορίες για την επιθετικότητά τους. Οι δολ

■ Υπόθεση Επαναστατικού Αγώνα

Βούλευμα με τη ναζιστική λογική της συλλογικής ευθύνης

Βασισμένο στη ναζιστική λογική της συλλογικής ευθύνης είναι το βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αθήνας για την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα. Δεν αναφέρομαστε μόνο στην παραπομπή των Χ. Κορτέση, Σ. Νικητόπουλου και Ε. Σταθόπουλου, οι οποίοι έχουν αρνηθεί τη συμμετοχή τους στην οργάνωση και έχουν καταγγέλει ότι ποινικοποιούνται οι προσωπικές τους σχέσεις και η πολιτική τους δράση στον αναρχικό χώρο, ούτε στην παραπομπή της συζύγου του Κ. Γουρνά, Μαρίας Μπεροχά (μόνο για «συμμετοχή» στην οργάνωση, κατά πλειοψηφία 2-1), αλλά και στη διαμόρφωση του κατηγορητήριου για τους Κ. Γουρνά, Ν. Μαζιώτη και Π. Ρούπα, οι οποίοι έχουν αναλάβει την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής τους στον Επαναστατικό Αγώνα, μαζί με τον πυροβολημένο πισώπλαστα από τους μπάτσους σύντροφο τους Λάμπτρο Φουύντα. Ολοι οι κατηγορούμενοι (πλην της Μ. Μπεροχά) κατηγορούνται για ότι σχετίζεται με τη δράση της οργάνωσης: συμμετοχή, προμήθεια, κατασκευή και κατοχή εκρηκτικών υλών, εκρήξεις και απόπτειρες ανθρωποκτονίας κατά συρροή. Δηλαδή, τους φορτώνεται και συμμετοχή σε όλες τις ενέργειες του ΕΑ, χωρίς να υπάρχει η παραμικρή ένδειξη γι' αυτό. Περιττεύει να πούμε πως είναι άλλο πράγμα η ανάληψη της πολιτικής ευθύνης (γ' αυτό, άλλωστε, και διώκουν τη συμμετοχή αυτοτελώς, σαν βαρύτατο κακούργημα) και άλλο η συμμετοχή σε ενέργειες μιας οργάνωσης, η οποία πρέπει να αποδεικνύεται και όχι να τεκμαίρεται.

Αυτά δεν αφορούν μόνο το νομικό σκέλος μιας υπόθεσης όπως αυτή του ΕΑ. Έχουν ξεκάθαρα πολιτικό περιεχόμενο. Αν αναφέρομαστε εισαγωγικά σ' αυτό το στοιχείο είναι για να ενισχύσουμε την άποψή μας ότι η αστική Δικαιοσύνη είναι χειραγωγούμενη και κατευθυνόμενη, ότι διαθέτει και αυτή, ως πυλώνας του συστήματος εξουσίας, το ένοστικό της αυτοπροστασίας από την ένοπλη επαναστατική δράση, και γ' αυτό το δικαστήριο που θα λειτουργήσει στις φυλακές Κορυδαλλού υπό την ονομασία Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων (χωρίς ενόρκους, για να είναι σύγουρη η διεκπεραίωση σύμφωνα με

τις πολιτικές εντολές) δεν θα είναι παρά ένα αικόμη έκτακτο στρατοδικείο, που σκοπό θα έχει όχι να δικάσει σύμφωνα με τους κανόνες του αστικού πονικού δικαίου, αλλά να εξοντώσει πολιτικούς αντιπάλους του καπιταλιστικού συστήματος. Υπενθυμίζουμε ότι στις τρεις δίκες που έγιναν για την υπόθεση του ΕΑ (δύο πρωτόδικες και μία σε δεύτερο βαθμό) η ναζιστική λογική της συλλογικής ευθύνης δέχτηκε άγρια πλήγματα, που οδήγησαν στο τέλος σε κατά πλειοψηφία αθωατική απόφαση για διουσία, αικόμη και για τον Χρήστο Τσιγαρίδα που είχε αναλάβει την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής του στον ΕΑ. Η απόφαση αυτή αικόμα δεν έχει καθαρογραφεί (!) και αυτό βέβαια κάθε άλλο παρά τυχαίο είναι. Προφανώς, δεν θέλουν αυτή η απόφαση να

υπάρχει ως νομολογία ενόψει της δίκης για τον ΕΑ. Οι Γουρνάς, Μαζιώτης, Ρούπα, έχουν διακηρύξει –απολύτως δικαιολογημένα από την πλευρά τους– ότι το μείζον γ' αυτούς είναι να μετατρέψουν τη δίκη σε βήμα για την καταγγελία όχι μόνο της αστικής Δικαιοσύνης, αλλά ολόκληρου του αστικού συστήματος. Δεν θυμαποτούμενον τον εαυτό τους και εξακολουθούν να είναι πολιτικά παρόντες με την ιδιότητα του πολιτικού κρατούμενου. Οπως έχουν δηλώσει σε πολλά κείμενά τους, μετά τη σύλληψή τους, στέκονται κυρίως στον πολιτικό χαρακτήρα της δίκης, αποκαλύπτοντας τον εγκληματικό χαρακτήρα του αστικού συστήματος εξουσίας, που στηρίζει το καπιταλιστικό σύστημα, και υπερασπίζονται τις επιλογές τους ως επιλογές δί-

καιες, που ποτέ δεν στράφηκαν ενάντια στην εργατική τάξη και το λαό, αλλά υπηρέτησαν το όραμα της επαναστατικής ανατροπής του καπιταλισμού και της κοινωνικής απελευθέρωσης. Αντιστρέφουν την κατηγορία, υποδεικνύοντας τους προγματικούς εγκληματίες, τους καπιταλιστές και το κράτος τους. Αναμένεται, λοιπόν, να δώσουν στο δικαστήριο μια πολιτική μάχη, με τους όρους που οι ίδιοι έχουν επιλέξει.

Γ' αυτό και έχουν την αλληλεγγύη μας. Η μάχη που θα δώσουν στο έκτακτο στρατοδικείο του Κορυδαλλού είναι μάχη δώλων όσων παλεύουν για την ανατροπή του καπιταλισμού, όπως ήταν οι μάχες που έδωσαν σε προηγούμενες δίκες ίδιου χαρακτήρα ο Δ. Κουφοντίνας και ο Χρ. Τσιγαρίδας.

Περιττεύει, βέβαια, να πούμε πως απαιτούμε την αθώωση των Κορτέση, Νικητόπουλου, Σταθόπουλου, καθώς και της Μ. Μπεροχά, που επελέγη για το εδώλιο με το ίδιο σκεπτικό που είχε επιλεγεί η Α. Σωτηροπούλου στην υπόθεση της 17Ν. Και αυτοί τοποθετούνται πολιτικά έναντι των κατηγοριών, καταγγέλλοντας ταυτόχρονα ότι αποτελούν θύματα σκευωρίας, προκειμένου να στοχοποιηθεί ευρύτερα ο αναρχικός χώρος.

Σικέ διάλογος στη Βουλή για τη Lidl και το E.coli

Ροντούλης έκοβε, Μπόλαρης έραβε. Επίκαιρη ερώτηση υπέβαλε ο πρώτος και στην πρωτομίλια του (Βουλή, 14.7.11) περιορίστηκε μόνο σε ένα θέμα. Στο αν η Lidl έχει σύστημα εσωτερικού ελέγχου και αν το χρησιμοποιεί για να ελέγχει τα προϊόντα της. Για τη σκανδαλώδη προστασία που προσέφερε η κυβέρνηση στη γερμανική εταιρία, που έφτασε μέχρι την αποπομπή του προέδρου του ΕΦΕΤ Γ. Νυχά, δεν είπε τίποτα ο βουλευτής του ΛΑΟΣ. Να μην ήταν ενήμερος αποκλείεται, διότι έξτησε μέρις σάλος μετά τις αποκαλύψεις της «Κόντρας».

Ετσι, ο υφυπουργός Υγείας Μ. Μπόλαρης είχε την ευχέρεια να απαντήσει με αερολογίες, ισχυρίζομενος ότι στη χώρα μας λειτουργούν άριστα οι ελεγκτικοί μηχανισμοί και αυτό αποδεικνύεται από το ότι ανιχνεύτηκε το βακτήριο E.coli στους κιμάδες και τα σουτζουκάκια της Lidl. Προκλητικά απέφυγε να πει οπιδήποτε σε βάρος της γερμανικής εταιρίας, που είχε εκδώσει την προκλητική της ανακοίνωση, με την οποία έγραψε στα παλιά της τα παπούτσια τον αρμόδιο κρατικό φορέα (ΕΦΕΤ), ενώ εμμέσως πληγή στην παρασπίστηκε την προπαγάνδα της, λέγοντας πως το ΚΕΕΛΠΝΟ ενημερώνει ότι «δεν έχουμε

στις αντίστοιχες περιοχές κανένα πρόβλημα».

Ο Ροντούλης στη δευτερολογία του αναφέρθηκε στην αρχική ανακοίνωση της Lidl, που έλεγε ότι έκανε ελέγχους σε «ανεξάρτητα ελεγκτικά ινστιτούτων» και δεν βρήκε κανένα πρόβλημα, χωρίς να πει τίποτα για τη μεθόδευση της γερμανικής εταιρίας σε συνεργασία με το υπουργείο Υγείας, μεθόδευση που νωρίγησε χάρη στη νέα δίκη μας παρέμβαση, με αποτέλεσμα να εκδώσει ανακοίνωση ο ΕΦΕΤ, στην οποία χαρακτήρισε τα προϊόντα επικίνδυνα για τη δημόσια υγεία και διέταξε την επαναπροώθηση της καταστροφής τους. Όλη η φασαρία από το ΛΑΟΣ έγινε για να καλέσει σε «καταναλωτικό πατριωτισμό».

Ακόμα πιο προκλητικός στη δευτερολογία του ο Μπόλαρης την αφέρεισε ολόληρη προσπαθώντας να πει πως το στελέχος του E.coli που βρέθηκε στην Ελλάδα είναι διαφορετικό απ' αυτό που προκάλεσε τους θανάτους στη Γερμανία, λες κι έχει καμιά σημασία αυτή η διαφορά. Και βέβαια, αφού ο Ροντούλης δεν ανέφερε τίποτα για την κατατόμηση του προέδρου του ΕΦΕΤ για το παρασκήνιο που ακολούθησε, για να κουκουλωθεί το θέμα, δεν ανέφερε και αυτός τίποτα.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Τα μπάνια του λαού μπορεί να έχουν ξεκινήσει, ωστόσο η επικαιρότητα δεν παύει να απασχολεί σύσσωμο το αδεσμευτό έθνος που προστρέχει στην ελευθεροτυπία των real νέων για να εξημερωθεί, καθώς πίνει το espresso του καθισμένο αναπαυτικά και με θέα τις θάλλουσες κορμοστασίες των καλίπτων που παρελαύνουν (γ' αυτό μερικές κουφάλες δεν έχουν πάρει ακόμη σαφή θέση στο ζήτημα της κατάργησης των παρελάσεων).

Ας φαλλός, το μεζόν και μιζών και μιζών ζήτημα της βδομάδας που πέρασε ήταν η επίσκεψη της άλλοτε πρώτης συζύγου και νυν αντιστρέφουσας τους ρόλους στον Λευκό Οίκο. Ήτης ξεπέρασε τις αγκαλώσεις του τύπου "για ένα πουκάμισο αδειανό, για ένα φόρεμα λεκιασμένο, για μια Ελένη, για μια Μόνικα ή για μια φυσαρμόνικα" και ήρθε κρατώντας κλάδο ελαίας και ελέους. Ήρθε στην αποκίνηση, που ο θεός να μας κόβει μονάδες από τους δείκτες και να τις δίνει στη Χειλαρη και που να μη γίνει ποτέ ξεχελαρη η ποχύλαρη.

Το γεγονός δεν ήταν δυνατό να ξεφύγει από την προσοχή του παντεπότη οφθαλμού της λαϊκής μούσας, αν και ο τελευταίος τις τελευταίες μέρες βρίσκεται σε ογωγή, παίρνοντας μια σειρά ιαματικά οφθαλμόλουτρα που του συνέστησε (του οφθαλμού) ο ιατρός των μουσών και των μουσών του αρχιπελάγους. Ανοίγοντας λοιπόν τους ασκούς του εώλου, η μούσα -μουσάτη και επιρρεπής στα γενετήσια και στα γεν ετήσια ένοστικα καθώς είναι ανέκρισης:

Καλήν ημέρα χειλαρη, αν είναι ορισμός σου
I wonder if wonder bra is στηθόδεσμός σου.

KONTRA

Τον βούρκο δεν μπορείς να τον καθαρίσεις, πρέπει να τον εξαλείψεις...

Ηπλειοψηφία των φιλάθλων έχει πειστεί ότι το ποδοσφαιρικό σκάνδαλο της παράγκας №2, οδηγείται σε κουκούλωμα. Παρά τις διακηρύξεις ότι το μαχαίρι θα φτάσει στο κόκκαλο και οι υπαίτιοι θα πληρώσουν όσο ψηλά και αν βρίσκονται, στην πράξη οι εξελίξεις κινούνται σε διαφορετικό επίπεδο και το μαχαίρι δεν έχει τρυπήσει το δέρμα για να μπει στο κρέας. Οι ρυθμοί της ποινικής δικαιοσύνης έχουν επιβραδυθεί σημαντικά και μετά τις πρώτες διώξεις στον Μπέο, τον Τσακογιάννη και την παρέα των «15», τα πράγματα δείχνουν να βαλτώνουν. Οι υπόλοιποι 68 κατηγορούμενοι, στους οποίους συμπεριλαμβάνεται και ο πρόεδρος της ΠΑΕ Ολυμπιακός, Βαγγέλης Μαρινάκης, που αποτελεί το πρόσωπο-κλειδί των εξελίξεων, δεν έχουν ακόμη προσέλθει για να απολογηθούν στις δικαστικές αρχές.

Τη «βραδύτητα» αυτή έχει εκμεταλλευτεί και η αθλητική δικαιούσνη, η οποία έχει επιλέξει να περιμένει τις εξελίξεις στο ποινικό μέρος και να μην τρέξει την υπόθεση για τα ομιγώς αθλητικά θέματα, όπως θα μπορούσε, εκμεταλλευμένη την κείμενη νομοθεσία. Αν στα παραπάνω προστεθεί και το γεγονός ότι από την πλευρά της ΟΥΕΦΑ οι πιέσεις προς την ΕΠΟ και την κυβέρνηση έχουν μειωθεί σημαντικά, μετά την προφυλάκιση του Μπέου, που αποτελεί το κόκκινο πανί για την ευρωπαϊκή μοροστονία, γίνεται φανερό ότι άπαντες προσπαθούν να κερδίσουν χρόνο για να βρεθεί μια λύση που θα διατηρήσει το ποδοσφαιρικό οικοδόμημα και ταυτόχρονα θα προσπαθήσει να πείσει την κοινή γνώμη ότι έχει επελθεί κάθαρση.

Από την πλευρά της ΕΠΟ και της Super League από την πρώτη στιγμή ήταν φανερή η προσπάθεια για καθυστέρηση των εξελίξεων, αφού η εμπλοκή του Μαρινάκη μπορεί να δρομολογήσει ανεξέλεγκτες καταστάσεις και όπως όλα δείχνουν σε πρώτη φάση θα την πληρώσουν Ολυμπιακός Βόλου και Καβάλα. Τις τελευταίες μέρες, όμως, έχουμε σημαντική διαφοροποίηση και στη στάση της κυβέρνησης που δείχνει να συντονίζεται με τις αιτιάσεις και τις επιδιώξεις του Πιλάριου και των «ανιδιοτελών εργατών» του ελληνικού ποδοσφαιρίου. Την περασμένη Τρίτη, ο υπουργός Πολιτι-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

σμού,
Παύλος
Γερου-

λάνος, έκανε ένα βήμα πίσω από την αρχική του θέση, ότι το πρωτάθλημα δεν θα αρχίσει αν δεν έχει ξεκαθαρίσει το σκάνδαλο. Στις δηλώσεις του τόνισε ότι αν δεν ξεκαθαρίσει η κατάσταση, οι ομάδες δεν θα πρέπει να υπολογίζουν στην κρατική βοήθεια και ότι το πρωτάθλημα θα γίνει χωρίς κρατική οικονομική ενίσχυση από τον ΟΠΑΠ, χωρίς τηλεοπτική κάλυψη από την κρατική τηλεόραση και χωρίς τη δυνατότητα χρήσης των γηπέδων που ανήκουν στο κράτος.

Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση κλείνει το μάτι στην ΕΠΟ και τη Super League και ξεκαθαρίζει εμμέσως πλην σαφώς, ότι φτάνει να καταφέρουν να τα βρουν οι ομάδες μεταξύ τους και να πείσουν την κοινή γνώμη, ότι τιμωρώντας τον Μπέο και τον Τσακογιάννη θα έχει επελθεί η κάθαρση του ελληνικού ποδοσφαίρου. Η προσπάθεια να αποδεχτεί η πλειοψηφία των φιλάθλων την παραπάνω «λύση» έχει ήδη ξεκινήσει. Στον αθλητικό Τύπο σχεδόν καθημερινά υπτάρχουν «αναλύσεις» που προσπαθούν να πείσουν τους φιλάθλους ότι ο πρόεδρος του Ολυμπιακού Βαγγέλης Μαρινάκης δεν έχει σχέση με τα λαμόγια που έστησαν την παράγκα №2 και ότι δεν πρέπει να εκδιωχτεί από το ελληνικό ποδοσφαίρου ένας παράγοντας με τη δική του οικονομική επιφάνεια. Το βασικό τους επιχείρημα είναι ότι ο Μαρινάκης ξόδεψε περισσότερα από 70.000.000 ευρώ σε περίοδο οικονομικής κρίσης για να αγοράσει και να ενισχύσει τον Ολυμπιακό και ότι διαφόρων δυναμικότητας των ερυθρόλευκων από τις άλλες ομάδες είναι τέτοια που δεν χρειάζεται τη βοήθεια της διαιτησίας και του Μπέου.

Δεν χρειάζεται και πολύ μιαλό για να καταλάβουμε τους λόγους στήριξης του ερυθρόλευκου προέδρου. Το μόνο που ενδιαφέρει τους «ανιδιοτελείς εργάτες» που λυμαίνονται το ελληνικό ποδοσφαιρό είναι τα φράγκα και αυτός που τα διαθέτει και τα ρίχνει στην αγορά είναι ο Μαρινάκης. Θα προσπαθήσουν λοιπόν με κάθε τρόπο να τον κρατήσουν στο χώρο για να τζογάρεται το χρήμα και να μπορούν να βγάζουν ιεροκάμπτο. Ακόμη και οι ορκισμένοι αντίποιλοι των ερυθρόλευκων (Παναθηναϊκός,

ΑΕΚ, Αρης) έκαναν τα στραβά μάτια και εμμέσως πλην σαφώς επέτρεψαν να επικυρωθεί η βαθμολογία της Super League, προκειμένου να εξασφαλιστούν (έστω και μειωμένα) τα φράγκα της NOVA από τα τηλεοπτικά δικαιώματα.

Με αυτά τα δεδομένα θα μπορούσε να πει κάποιος ότι οι εξελίξεις είναι προκαθορισμένες και ότι όλα σταματήσουν με την καταδίκη του Μπέου και της παρέας του. Ομως, από τη στιγμή που το θέμα έχει ξεπεράσει το χώρο του ποδοσφαίρου και έχουν μπει και άλλοι παράγοντες στο παιχνίδι, δεν θα πρέπει να αποκλειστούν οι εκπλήξεις. Ο Μαρινάκης για την πλειοψηφία της κοινής γνώμης είναι μπλεγμένος, έμμεσα ή άμεσα, στην υπόθεση και εκτός από τους φανατικούς οπαδούς του Ολυμπιακού δύσκολα θα βρεθούν άλλοι να αντιδράσουν σε μια πιθανή καταδίκη του. Από αυτή την άποψη, είναι ευάλωτος σε «επίθεση» από επιχειρηματικά συμφέροντα εκτός ποδοσφαίρου, τα οποία είναι πιθανόν να επιδιώξουν να τον τελειώσουν αρχικά από το ποδοσφαιρό και στη συνέχεια να τον πλήξουν οικονομικά και σε άλλους επιχειρηματικούς τομείς. Άλλωστε, η κόντρα του με τον Αλαφούζο για τις εφοπλιστικές μπτίζινες είναι γνωστή και επειδή οι καπιταλιστές, όταν πρόκειται για χρήματα είναι ικανοί για τα πάντα, είναι πολύ πιθανό τα αντίποιλα επιχειρηματικά συμφέροντα να επιδιώξουν και να πέσουν για την τιμωρία και την αποπομπή του από το ποδοσφαιρό. Ήδη έχουμε τα πρώτα δείγματα μιας τέτοιας προσπάθειας, αφού ΜΜΕ που είναι προσκείμενα σε επιχειρηματικούς αντίποιλους του Μαρινάκη φροντίζουν να συντηρούν στην επικαιρότητα την εμπλοκή του στο ποδοσφαιρικό σκάνδαλο και να απαιτούν να τιμωρηθούν οι ένοχοι «όσο ψηλά και αν βρίσκονται».

Η μάχη αναμένεται να διαθέτει και τη διαθέσιμη αρχή της αποδέχτηκε την επιχειρηματική πορεία του ποδοσφαίρου, επειδή οι αντίποιλοι του Μαρινάκη φροντίζουν να διατηρήσουν στην επικαιρότητα την εμπλοκή του στο ποδοσφαιρικό σκάνδαλο και να απαιτούν να τιμωρηθούν οι ένοχοι «όσο ψηλά και αν βρίσκονται».

γελματικό ποδόσφαιρο, για τον απλούστατο λόγο ότι οι ρεμούλα και η λαμογιά είναι βασικά συστατικά του επαγγελματικού αθλητισμού.

Κοσ Πάπιας
papias@ekseggersi.gr

Ηεπανέκδοση δυο παιλιών ταινιών διασώζει και αυτή την κινηματογραφική εβδομάδα, καθώς οι δύο πρεμιέρες, η μια με τον τίτλο «Αφεντικά για σκότωμα» και η άλλη με τον τίτλο «Ο άλλος μου εαυτός», σε σκηνοθεσία Τζόνι Φόστερ, είναι τυπικές αμερικανικές μετριότητες.

Ετοι «Τα 400 χτυπήματα» του Φρανσουά Τρυφώ είναι η επιλογή των κινηματογραφόφιλων και αξίζει να θυμίσουμε μερικά πρόγραμματα γι' αυτή την ταινία. Ο Τρυφώ έχει ούτως ή άλλως να επιδειξει σε κάμπτοσες ταινίες του μια ιδιαίτερη ενασχόληση με την παιδική και εφηβική ψυχοσύνθεση και «Τα 400 χτυπήματα» είναι η πρώτη από αυτές. Πρόκειται για τον ογώνα ενός παιδιού να επιβιώσει απέναντι σ' ένα κονφορμιστικό σχολείο και μια προβληματική οικογένεια που ελάχιστα καταλαβαίνουν τη ζωντανία, τις ανησυχίες, τις ευαισθησίες και τις ατασθαλίες της παιδικής ηλικίας.

Η ταινία θεωρείται ημιαυτοβιογραφική και ο ήρωας της, ο Αντουάν, ακολούθησε τον Τρυφώ και σε άλλες τέσσερις ταινίες του. Αν θέλαμε να εντοπίσουμε τα κύρια χαρακτηριστικά της, θα λέγαμε ότι πρόκειται για ένα φιλμ ρεαλιστικό, αυθόρυμη, ποιητικό, αληθινό και ανθρώπινο. Και οποίηποτε διαθέτει αυθεντικότητα, ουσία και ομορφία δεν είναι δύσκολο να γίνει κλασικό.

Η άλλη επανέκδοση που παρουσιάζει ενδιαφέρον είναι το γαλλικό μιούζικαλ του 1964 «Οι ομηρέλες του Χερβούργου», σε σκηνοθεσία του Ζακ Ντεμί. Περιγράφει τον έρωτα ενός νεαρού ζευγαριού που οι οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες της εποχής δεν αφήνουν να ολοκληρωθεί. Ο νεαρός πηγαίνει φαντάρος στην Αλγερία και η νεαρή που έχει μείνει έγκυος αναγκάζεται, έπειτα από προτροπή της φτωχής μητέρας της, να παντρευτεί έναν πλούσιο έμπορο διαμαντιών.

Η ταινία παραπέμπει στο αμερικανικό σινεμά, όλοι οι διάλογοι τραγουδιούνται, χωρίς χορογραφίες, όμως η ταινία έχει περισσότερο στιλ, χρώμα και γενικότερα μεγαλύτερο βάθος χαρακτήρων από τα συνήθη μιούζικαλ.

Ελένη Σταματίου

DIXI ΕΤ̄ SALVAVI ANIMAM MΕΑΜ

Ξέρω πως ολωνών σας/ τρέμει η μεγάλη σας καρδιά,/ μην πάθει τίποτα κακό,/ κανένα αρχαίο βοτσαλάκι αυτού του τόπου./ Ξέρω τον ένθεο έρωτά σας,/ για τις λευκές κοπέλλες του Ερεχθείου μας./ Ω, ησυχάστε./ Είναι καλά, πολύ καλά τα μάρμαρά μας./ Και σας χαιρετούν./ Λίγοι καπνοί τα ενόχλησαν μονάχα,/ και τα πιτσιλάνε λιγάκι αίμα./ Κατά τα άλλα μεροί./ Τίποτε άλλο. Α, ναι./ Είχαμε λίγο σεισμό εδώ,/ λίγα θρύψαλα, λίγες φλόγες.../ μα τόσο πολύ λίγες,/ που δεν πρόφτασαν ούτε καν να μαυρίσουν/ τα πολυαγαπημένα σας μάρμαρα,/ και μόνο εμείς γίναμε δαδιά/ για να φωτολουστεί η γλυκιά σας Ακρόπολη./ Και τώρα κύριοι, μεροί ξανά,/ μεροί μαιτρ... μεροί παντού./ Καλή μέρα σας. (Μενέλαος Λουντέμης – άτιτλο)

- ◆ Ρούπερτ merde-ωχ
- ◆ Γκυγιώμ απολυμέν'
- ◆ Για την επίσκεψη Κλίντον τα περισσότερα ζαέβγαλαν μόνο ανακοινώσεις...
- ◆ Συνασπισμός εξουσίας ονειρεύεται (οργή ρεύεται) ο συνασπισμός (Αυγή, 17-7-11). Καλή χώνεψη.
- ◆ Ε, ρε, μεγάλε Χάρρυ (διαγώνιος 1983).

◆ 162.000 βασικός στο γραφείο του Πάγκαλου, 46.000 για κινητά (δεν τα φάγαμε μαζί π... παγκ... μ...)

◆ «Η αγωνία του ταξιδιώτη» (Ελευθεροτυπία, 19-7-11), ο οποίος είναι ένα ουδέτερο ον που απλώς θελει να πάει διακοπές (δεν τον ενοχλεί ούτε η οικονομική αφαίμαξη που υφίσταται, ούτε τα πανάκριβα αικτοπλοϊκά εισιτήρια, ούτε τα σαπάκια πλοία, ούτε... ούτε...)

◆ Αριστερό το ΑΚΕΛ κατά τον Γ. Δελαστίκ (Εθνος, 19-7-11).

◆ Στο Κρόιτσμπεργκ θυμήθηκαν τον Κάρολο Τζουλιάνι.

◆ «Συγγενείς των θυμάτων» - γλώσσα λανθάνουσα ταληθή λέγει... (ειδήσεις αντένα tv, 19-7-11, 8.45 μμ – αναφορά στους συγγενείς των αγωνιστών, μελών και μη, της συνωμοτίας πυρήνων της φωτιάς που δεν τους επιτράπηκε καν να φιλήσουν τους ανθρώπους τους πριν οδηγηθούν στις φυλακές...)

◆ Σιγή ιχθύος του Ριζοσπάστη όσον αφορά το έγκλημα-έκρηξη στην Κύπρο (τελευταία δημοσίευση 16-7-11 και μέχρι την 21-7-11 τουλάχιστον... μούγκα)

◆ Στις 5-7-11 το σάιτ του «Κ»Κ ΗΠΑ δημοσίευσε φωτο από πορεία του ΠΑΜΕ. Τι εστί όμως «Κ»Κ ΗΠΑ και δη ο γραμματέας του Σαφ Γουέμπτ; «Η εκλογή του Ομπάμα ήταν ιστορικής σημασίας κι έδωσε τη δυνατότητα για ανάπτυξη αγώνων που αφορούν τα λαϊκά συμφέροντα» (στο politicons.net, 30-6-11).

◆ Μ(ικρές)ι(στορίες)α(νεργίας)-6-μείνετε ήσυχοι, φίλοι μου/ μείνετε ήσυχοι/ φεύγω/ με σας μες στην καρδιά μου, με τον αγώνα μου πάντα στο νου μου/ μείνετε ήσυχοι/. Φίλοι μου, φίλοι μου/, μείνετε ήσυχοι/ δεν

Εργάτη πολέμα, σου πίνουνε το αίμα

στην προκυμαία/ αφάδα-αφάδα σαν πτουλιά στα καρτ ποστάλ./ Δε θέλω να σας δω με μαντήλια στα χέρια,/ όχι, όχι αυτό/ βλέπω τον εαυτό μου ολάκερο/ μες στα μάτια των φίλων μου./ Ω, φίλοι μου/ αδέρφια μου του αγώνα/ συντροφία της δουλειάς./ Γεια σας. (Ναζίμ Χικμέτ, Γεια σας, 1931, μετάφραση Γιάννη Ρίτσου).

◆ «... η ελάττωση του μεταβλητού κεφαλαίου μπορεί να ισοφαριστεί με την ανάλογη αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης, ή η μείωση του αριθμού των απασχολημένων εργατών». (Ποσοστό και μάζα της υπεραγούδι του αγώνα/ το τραγούδι μου της φυλακής./ Θα

ξαναϊδωθούμε φίλοι μου/ ναι, θα ξαναϊδωθούμε/ θα χαμογελάσουμε μαζί στον ήλιο/ θ' αγωνιστούμε δίπλα-δίπλα./ Ω, φίλοι μου/ αδέρφια μου του αγώνα/ συντροφία της δουλειάς./ Γεια σας. (Ναζίμ Χικμέτ, Γεια σας, 1931, μετάφραση Γιάννη Ρίτσου).

◆ «... η ελάττωση του μεταβλητού κεφαλαίου μπορεί να ισοφαριστεί με την ανάλογη αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης, ή η μείωση του αριθμού των απασχολημένων εργατών». (Ποσοστό και μάζα της υπεραγούδι του αγώνα/ το τραγούδι μου της φυλακής./ Θα

Βασιλης

Το ευαγγέλιο του ξεπουλήματος

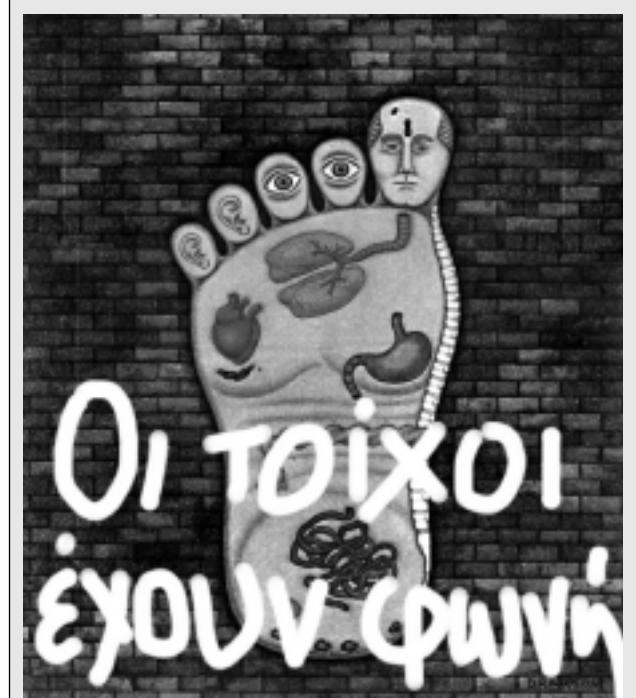
Οι κατάλληλοι άνθρωποι στις κατάλληλες θέσεις, γράφαμε την προηγούμενη εβδομάδα για τα μέλη του ΔΣ της εταιρίας ξεπουλήματος, που διόρισαν συναντητικά κυβέρνηση, ΝΔ και ΛΑΟΣ (Σαμαράς και Καρατζαφέρης έβαλαν από έναν δικό τους και συμφώνησαν για τα υπόλοιπα μέλη). Πρόγραμμα, που θα 'λεγε και ο μακαρίτης ιδρυτής του ΠΑΣΟΚ, ο διευθύνων σύμβουλος της εταιρίας, ο άνθρωπος που θα «τρέξει» το πρόγραμμα ξεπουλημάτων (ο Κουκιάδης, όπως είπομε, είναι για την προπαγάνδα), το μεγαλοστέλεχος του ομίλου Λάτση, εμφανίστηκε στη Βουλή, στην αρμόδια επιτροπή Οικονομικών, και με μια απλή φράση έδωσε το στήγμα του:

«Η αξία των ΔΕΚΟ προσδιορίζεται από την αντίληψη των διεθνών αγορών για τον τόπο».

Ενας αστός οικονομολόγος και μάλιστα ένας άνθρωπος της πιάτσας, ένας μάνατζερ, δεν

κάνει ποτέ τη διάκριση ανάμεσα στην αξία και την πιμή ενός εμπορεύματος. Η αξία μιας ΔΕΚΟ, όπως και η αξία ενός οποιουδήποτε εμπορεύματος, προσδιορίζεται από την ενσωματωμένη σ' αυτή ανθρώπινη εργασία. Είναι ένα στανταρισμένο μέγεθος. Αντίθετα, η πιμή μπορεί να παίζει πάνω ή κάτω από την αξία, ανάλογα με την προσφορά και τη ζήτηση στην αγορά.

Τι μας είπε ο μάνατζερ της «Πωλείται Ελλάδα ΑΕ»; Οτι την πιμή (που αυτός ονομάζει αξία) των ΔΕΚΟ και των όλων κρατικών περιουσιακών στοιχείων που βγαίνουν στο σφυρί θα την καθορίσουν οι «διεθνείς αγορές». Σωστός ο παίχτης. Κάπως έτσι καθορίστηκε και η πιμή με την οποία πωλήθηκε πολύ πρόσφατα το 10% του ΟΤΕ. 27,5 ευρώ ανά μετοχή το 2008, μόλις 7,99 ευρώ ανά μετοχή το 2011! Κάπως έτσι θα ξεπουληθεί και ο, τι άλλο μπορεί να ξεπουληθεί.

◆ Η αυτοοργάνωση των φοιτητών θα γίνει ο τάφος των κομματικών – Αυτόνομο Στέκι TEI Ιωαννίνων (σύνθημα σε τοχό έξω από το TEI Ιωαννίνων)

Η θέση μας για τα κόμματα ολόκληρου του κοινοβουλευτικού φάσματος (και όχι μόνο) είναι γνωστή. Επομένως, δεν κινδυνεύουμε να κατηγορηθούμε ως «κομματικοί», όταν επισημαίνουμε ότι η τοποθέτηση του θέματος κατ' αυτόν τον τρόπο, στη βάση μιας φευδεπίγραφης αντίθεσης (αυτοοργάνωση-κομματικοί) απετελείσεις κατά κάποιο τρόπο τον πρόδρομο της οπισθοδρομικής κατεύθυνσης που επικράτησε στο πρόσφατο «κίνημα των αγανακτισμένων», το οποίο έφτασε στο σημείο να απαγορεύεσει την πολιτική ζύμωση και τη διαπλή των ιδεών, αφήνοντας ανοιχτό το έδαφος στην κάθε είδους καλυμμένη διαφεσολάβηση (σε πρώτη γραμμή τη μιντιακή). Η ιστορία έχει να επιδειξει πλούσιο υλικό γύρω από την αντίθεση αυτή. Και η ιστορία –πράγμα που δυστυχώς δεν καταλαβαίνουν οι φορείς αυτής της αντιληφτης– έχει δικαιώσει εκείνους που στην ένωσα της αυτοοργάνωσης περιλαμβάνουν και την πολιτική οργάνωση. Μια σύγκριση ανάμεσα στην Κομιούνα του Παρισιού και στη ρωσική επανάσταση του 1917 καθίσταται άκρως διδακτική. Φτάνει να ξερουμε να διαβάζουμε την ιστορία, ως ιστορία της πάλης των τάξεων και όχι ως συναισθηματική παράθεση γεγονότων. Ο ηρωισμός, η αυτοθυσία, η αυταπάρνηση, η μοχλητικότητα είναι στοιχεία απαραίτητα για κάθε ανατρεπτικό κίνημα. Ομως, τη νίκη τη δίνει η πολιτική οργάνωση, με το επίπεδο της συνείδησης της, με τη σιδερένια πειθαρχία της και με την ικανότητά της να σχεδιάζει. Καιρός να μπουν στην άκρη οι απομικτικοί αβανγκαρντισμοί, άλλις θα είμαστε μια ζωή αθύρματα στα χέρια της αστικής πολιτικής, που πολύ συχνά φοράει το λαμπτρό ένδυμα της αυτονομίας, της αυτοοργάνωσης και διάφορων άλλων αυτο- Φυσικά, είναι άλλο πράγμα ο αφεσοδημοκρατικές διαδικασίες μέσα στο μαζικό κίνημα, που πρέπει να τηρούνται απαραίτητα, χωρίς να παραβιάζονται με πραξικοπηματισμούς και καπελώματα, και άλλο η καταδίκη κάθε αναφοράς στην πολιτική οργάνωση.

◆ Σπρίζουμε την πλατεία Συντάγματος – Δεν φεύγουμε αν δεν φύγουν κυβέρνηση, τρόικα, χρέος – Μέτωπο Αλληλεγγύης και Ανατροπής (αφίσα)

Περασμένα μεγαλεία και διηγώντας τα να κλαις. Γεμάτες από αιφίσες του «Μετώπου» οι κολόνες κατά μήκος της λεωφόρου Ηροκλείου, ανάμεσα Περισσό και Νέα Ιωνία. Δεν τις κατέβασε ο Δήμος, έμειναν εκεί να μας θυμίζουν την παρομήνια πραγματικότητα και το πραγματικό παραμύθι. Τελικά, έφυγαν από την πλατεία Συντάγματος, αφήνοντας όλο το χώρο στην κυβέρνηση, την τρόικα και το χρέος, που έμειναν. Και οι άνθρωποι του Μετώπου πρέπει να την έκαναν από τους πρώτους από την «κάτω» πλατεία. Μόλις άδειασε η «πάνω», έφυγαν κι αυτοί. Για τις παραλίες θα πουν οι κακεντρεχείς, θέσαντες εαυτούς σε εκλογική ετοιμότητα, λέμε εμείς. Γιατί οι άνθρωποι του «Μετώπου» έχουν ένα μεγάλο στόχο. Να καταφέρουν να μπουν στη Βουλή. Εσπασαν τα μούτρα τους διεκδικώντας την Περιφέρεια Αττικής, με κοτζ

Αλλα νούμερα έδωσε ο Σαρκοζί, άλλα ο Μπερλουσκόνι, άλλα ο Ρομπάι και άλλα ο Παπανδρέου. Ακρη δεν βγάζει κανείς με τα νούμερα. Ούτε τα νούμερα αφορούν την ουσία. Άλλωστε, τα νούμερα είναι κινούμενη άμμος. Πέρυσι τέτοια εποχή, ευρωπαίοι αξιωματούχοι, τροϊκανοί και κυβέρνηση Παπανδρέου πανηγύριζαν για το πόσο επιτυχημένα εφαρμόζεται το Μνημόνιο και παραμύθιαζαν τον ελληνικό λαό με ημερομηνίες στις οποίες το ελληνικό κράτος θα έβγαινε στις «αγορές» για να δονειστεί με «λογικά» επιτόκια. Και που

χωρίς να έχει γίνει σαφές ποιοι θα τα επαναγοράσουν και με ποιους όρους. Δεν υπάρχει αμφιβολία, όμως, ότι οι κληθούν οι ιδιωτικές τράπεζες να επαναγοράσουν ομόλογα, τα επιπτόκιά τους θα είναι καθαρά τοκογλυφικά, όπως πρόβλεπε η γαλλική πρόταση.

Ολοι οι αναλυτές προεξοφλούν πως οι οίκοι αξιολόγησης θα χαρακτηρίσουν για ένα χρονικό διάστημα τα ελληνικά ομόλογα ως selective default (επιλεκτική χρεοκοπία). Γ' αυτό και οι ηγέτες της ευρωζώνης εξασφάλισαν ότι

30 ακόμη χρόνια χρεοκοπία και «κινεζοποίηση»

φτάσαμε φέτος; Σε ένα νέο «πρόγραμμα», χωρίς κανένας τους να εξηγήσει γιατί δεν πέτυχε το παλιό.

Για να είμαστε ακριβείς, το προηγούμενο «πρόγραμμα» δεν πέτυχε στα νούμερα. Πέτυχε, όμως, να εξασφαλίσει την αποπληρωμή των τοκογλυφικών τοκοχρεολυσίων, γνωστίζοντας και τον ελληνικό λαό και την ελληνική καπιταλιστική οικονομία, και ταυτόχρονα πέτυχε να πρωθήσει μια πρωτοφανή «κινεζοποίηση» της εργατικής τάξης που σχεδόν ολοκληρώθηκε στον ιδιωτικό καπιτολιστικό τομέα της οικονομίας, ενώ με το Μεσοπρόθεσμο σχεδιάζουν να την ολοκληρώσουν και στον ιδιωτικό τομέα.

Ας αφήσουμε, λοιπόν, τα νούμερα να τα δούμε όταν θα ετοιμαστεί η νέα δανειακή σύμβαση. Ας μείνουμε στην ουσία, η οποία είναι πως για τα τριάντα επόμενα χρόνια θα μας σφίξουν στην πρέσα και θα μας λιώσουν σαν σταφύλια.

Το ότι θα επιτυγχανόταν συμφωνία στις Βρυξέλλες ήταν δεδομένο, από τη στιγμή που είχαν συναντηθεί Μέρκελ και Σαρκοζί και είχαν καταλήξει σε συμφωνία. Οπως πέρυσι η γαλλογερμανική συμφωνία του Ντοβίλ καθόρισε τις εξελίξεις στην ευρωζώνη, έτσι και φέτος η νέα συμφωνία οδήγησε στις αποφάσεις της περασμένης Πέμπτης, οι οποίες θα συνοδευτούν με νέες αποφάσεις στο μέλλον, πάντοτε πάνω στη βάση της μοιρασίας ανάμεσα στον ιγετικό γερμανογαλλικό άξονα. Μέρκελ και Σαρκοζί

δεν είχαν κανένα λόγο να βγουν να κάνουν ανακοινώσεις. Λόγο είχε ο Παπανδρέου, ο οποίος εμφανίστηκε πάρει με τους «παρελαστάρχες» Ρομπάι και Μπαρόζο, για ν' ανακοινώσουν μια συμφωνία που κανένας δεν κατάλαβε επακριβώς το περιεχόμενό της. Μια συμφωνία που έχει μεν ένα ad hoc ελληνικό σκέλος, περιλαμβάνει όμως και σκέλη γενικότερου ευρωζώνης και το ΔΝΤ. Τα νέα δάνεια, στα οποία μάλλον θα συγχωνευτούν και οι υπολειπόμενες δόσεις του προηγούμενου δανείου από την τρόικα, θα ξεπεράσουν τα 100 δισ. ευρώ, θα είναι διάρκειας από 15 μέχρι 30 χρόνια και θα έχουν επιπόκιο –αν πιστέψουμε τον Σαρκοζί– μεταξύ 3,5% και 4%.

Ο ιδιωτικός τομέας θα συμμετάσχει στο «πρόγραμμα» σε εθελοντική βάση, όπως προέβλεπε η γερμανική πρόταση και με τεχνική που μοιάζει με τη γαλλική πρόταση (roll over ομολόγων). Το επιτόκιο σε περιπτώσεις ανακύλησης ομολόγων θα είναι φυσικά ψηλότερο και θα φτάσει το 5%, αν και οικόμα δεν ξέρουμε, αφού το ζήτημα είναι ανοιχτό. Σε κάθε περίπτωση, το όποιο όφελος υπάρχει από την ανακύληση των ομολόγων θα εξαφανιστεί από το αυξημένο επιτόκιο του νέου δανεισμού, ενώ οι τράπεζες που θα μπουν στο «πρόγραμμα» θα καθαρίσουν τα χαρτοφυλάκια τους από τα παλιά ελληνικά ομόλογα που θεωρούνται «τοξικά».

Η κυβέρνηση Παπανδρέου ξαμόλυσε τα παταγαλάκια της στα αστικά ΜΜΕ να στήσουν πανηγύρια, διότι δήθεν

οι ελληνικές τράπεζες θα εξασφαλίζουν ρευστότητα από τον EFSF, όπως ήδη έχει γίνει με τις ιρλανδικές. Υπάρχει, άλλωστε και το «μαξιλάρι» των 10 δισ. που έχει καθαρίσει για τις τράπεζες στο πλαίσιο του Μνημονίου.

Τέλος, γίνεται λόγος για ένα «νέο σχέδιο Μάρσοπλου» για την Ελλάδα, με έμφαση στην ανάπτυξη και τις επενδύσεις. Εμείς να θυμίσουμε ότι με το ορίζοντα σχέδιο Μάρσοπλου θησαύρισαν οι μαυραργόριτες της κατοχής, που έγιναν καπιταλιστές, ξεπουλήθηκε η χώρα στο μονοπωλιακό κεφάλαιο των ΗΠΑ και της Δυτικής Ευρώπης, ενώ οι Ελληνες γέμισαν τα σκλαβοπάζαρα της Γερμανίας, του Βελγίου, των ΗΠΑ, της Αυστρολασίας, ακόμα και της Νότιας Αφρικής, επειδή στον τόπο τους δεν εύρισκαν δουλειά.

Από βδομάδα θα έχουμε τη δυνατότητα να τα πούμε αναλυτικότερα. Προς το παρόν, σημειώνουμε ότι η «φυγμανική» πολιτική, η οποία κατά τον Παπανδρέου θα τελείωνε το 2013, θα κρατήσει άλλα τριάντα χρόνια. Τους ακριβείς όρους του διεθνούς οικονομικού ελέγχου θα τους μάθουμε όταν υπογραφεί η νέα υποδούλωτη σύμβαση, που θα έχει και εμπράγματες εγγυήσεις. Την ουσία ήδη την ξέρουμε. Η επιπήρηση πια θα είναι πιο σκληρή, για να μη μπορεί ο ελληνικός λαός να σηκώσει κεφάλι. Πλήθος γκαουλάτερ, από την ΕΕ, την EKT και το ΔΝΤ, θα εγκατασταθούν στην Αθήνα, για να εξασφαλίσουν την «κινεζοποίηση» για δεκαετίες.

Αστική λογική

Με το θέμα έχει ασχοληθεί και άλλοτε στο παρελθόν η στάλη. Για τις επί της ουσίας αστικές απόψεις του Περισσού στα θέματα της Παιδείας λέμε, που κρύβονται πίσω από τον αγωνιστικό βερμπαλισμό. Τις βλέπουμε να πλασάρονται και πάλι, απ' αφορμή το νομοσχέδιο Διαμαντοπούλου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Και μάλιστα να πλασάρονται ντυμένες με ριζοσπαστικό μανδύα.

Στο «Ριζοσπάστη» της 19.7.11, ο πανεπιστημιακός Γ. Τσιλιγκίρης, μέλος του Τμήματος Παιδείας και Ερευνας της ΚΕ του Περισσού, παρουσίασε τις προτάσεις τους για την οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος. Το πρώτο που «βγάζει μάτι» σ' αυτή την παρουσία είναι η σύνδεση της μόρφωσης με το επάγγελμα και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση: «Τμήματα συγκροτούνται ανά επιστημονικό αντικείμενο. Το περιεχόμενο και η οργάνωση των προγραμμάτων σπουδών τους εισάγουν τους φοιτητές στις βασικές αρχές της έρευνας παρέχουν επιστημονική ειδίκευση και πλήρη επαγγελματική επάρκεια με την απόκτηση του πτυχίου, σε ενιαίο κύκλο προπτυχιακών σπουδών».

Υπάρχουν και πολλοί έφηβοι, όμως, τους οποίους ο Περισσός προγράφει: «Μετά από τη δωδεκάχρονη υποχρεωτική γενική εκπαίδευση, ανάπτυξη ενός αποκλειστικά δημόσιου και δωρεάν συστήματος επαγγελματικών σχολών ενταγμένων στο εκπαιδευτικό σύστημα, για όσα επαγγέλματα δε χρειάζονται πανεπιστημιακές σπουδές».

Ποια είναι τα επαγγέλματα που «δεν χρειάζονται πανεπιστημιακές σπουδές»; Η μεγάλη πλειοψηφία. Ο βιομηχανικός εργάτης, ο εργαζόμενος στο εμπόριο και σε πάρα πολλές υπηρεσίες μπορεί να κάνει τη δουλειά και χωρίς πανεπιστημιακή μόρφωση. Με ποιο δικαίωμα, όμως, πρέπει αρχικά να του στερήσουμε αυτή τη μόρφωση; Δεν θα πάντα καλύτερα, εφόσον υπάρχει τέτοια κοινωνική τάση, να παίρνουν όλοι οι νέοι πανεπιστημακή μόρφωση, ανεξάρτητα από το επάγγελμα που θ' ακολουθήσουν στη συνέχεια; Ποιος θα έχανε και ποιος θα κέρδιζε απ' αυτό;

Θα κέρδιζε η εργατική τάξη, που θα περιλάμβανε κόσμο πολύ πιο μορφωμένο στις γραμμές της, και θα έχαναν η κεφαλαιοκρατία και το κράτος της, που θ' αναγκάζονταν να πληρώσουν για τη μόρφωση των παιδιών της εργατικής τάξης και θα βρίσκονταν αντιμέτωποι μ' ένα προλεταριάτο υψηλότερης απαίτησης.

Πού οδηγεί πρακτικά η πρόταση του Περισσού; Σε μια τριτοβάθμια εκπαίδευση στενή σε έκταση, που θα την καθορίζει η διάρθρωση των επαγγελμάτων στο καπιταλιστικό σύστημα: τόσους γιατρούς, τόσους μηχανικούς, τόσους φιλόλογους κ.λπ. Οι υπόλοιποι στις τεχνικές σχολές, για να γίνουν μηχανουργοί, πωλήτριες, κομμωτές, οικοδόμοι και πάει λέγοντας. Ποιος θα καθορίσει τον αριθμό της μιας και της άλλης καπιτογορίας; Οι κρατικές υπηρεσίες, φυσικά.

Και πώς θα γίνει ο διαχωρισμός των μεν από τους δε; Με κάποιου είδους «αξιολογικές κρίσεις». Με κάποιου είδους εξετάσεις. Είτε αυτές γίνουν μέσα στο σχολείο είτε μετά τη λήξη του, είτε είναι τοπικές είτε είναι πανελλαδικές. Αυτή είναι η τεχνική παράμετρος του θέματος. Η ουσία είναι ότι θα γίνονται εξετάσεις επιλογής, που θα λειτουργούν σαν κρούσα, επιλέγοντας λίγους για τα πανεπιστήμια και στέλνοντας τους πολλούς στις τεχνικές σχολές.

Και βέβαια, ξέρουμε καλά –οι προοδευτικοί εκπαιδευτικοί το ξέρουν ακόμη καλύτερα– ότι οι εξετάσεις δεν εξετάζουν επίπεδο μόρφωσης, αλλά επίπεδο «παπαγαλίας», το οποίο βέβαια σχετίζεται και με την κοινωνική θέ